

NUOLAIIDOS BE NUOLAIIDU

IR PRASIDĖJO
SAN FRANCISCHE...

Kai karas Europoje praktiškai jau buvo baigtas ir bendrai ašies pralaimėjimas jau buvo nebeišvengiamas, 1945 m. balandžio mėn. 25 d. San Francisko mieste JAV prezidentas Trumanas atidarė tarptautinę konferenciją, kuri sudarė Suvienuytų Tautų (UN) organizaciją Chartą. Tų pačių metų birželio mėn. 26 d. šioji charta buvo visų konferencijoje dalyvavusių valstybių pasirašyta ir pradėjo galioti nuo spalio mėn. 24 d. Šios chartos įžangoje randame nuostabiai skambančius žodžius su taikos ir ramybės pažadais, kad galima būtų „apsaugoti būsimąsias kartas nuo karo rykštės ir laiduoti pasitikėjimą pagrindinėmis žmogaus teisėmis, žmogiškos asmenybės kilnumu bei verte, vyrų bei moterų ir didelių bei mažų tautų teisių lygybę“. Taip maždaug reiktų išversti šių skambių ir gražių žodžių pyne chartoje.

Kulkosvaidžių klegenimui ir patrankų griaudimui Europoje nutilus, visur tik ir tebuvo kalbama apie naujus taikos sugyvenimo ramybės ir laisvės laikus, kurie prašysią dideliems ir mažiems. Netikėjome, kad taip įvyktų, nes gerai pažinome kraujuotais nagais padėto Maskvos atstovų parašo vertę. Žinojome, nes patys buvome išgyvenę, patys matėme, kaip parašas virto niekais, kaip niekinama ir teriojama mūsų tauta, kaip gerbiamos žmogaus ir tautos teisės. Ir šiandien matome tą patį vaizdą. Žinome, kad neklydome, nes geležinė Maskvos jėgos ir prievartos uždanga paverčia visas taikos užmačias ir viltis niekais. Ir netik mūsų tėvynėje. Europoje ir Azijoje šių skambių žodžių pavėsyje Maskva savaip supranta žmogaus teisių, tautų laisvės ir lygybės troškimus.

Nenuostabu tad, jog prisimindami UN idėjos gimimą pirmojo dešimtmečio proga, negalime nusišvęsti to kartėlio, kuris slėpi šiuose žodžiuose.

Be abejonės, suprantame, jog yra vaikiška ir naiivu galvoti, kad tik naujas karas galėtų įgyvendinti UN chartoje nurodytus tikslus, tačiau juk dar naiviau atrodo, jei norima išvengti karo leidžiant niekinti šimtų milijonų žmonių troškimus tiems, kurie žmogaus teises paverčia vergų pareigomis, gi laisvę suteikia šūviu į pakaušį bei priverčiamųjų darbų stovyklų ir kalėjimų kankynėse.

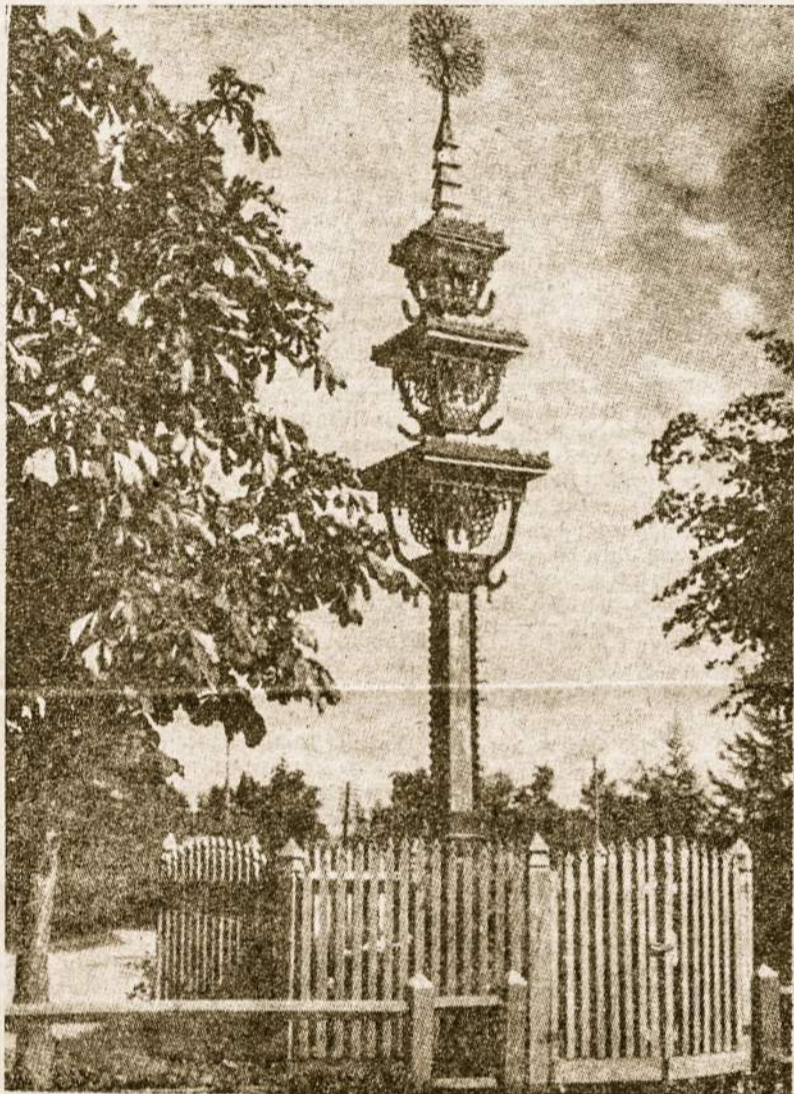
Nei kiek tad nenuostabu, kad šio UN dešimtmečio proga manome, kad Maskvos prievarta galima sutramdyti tik jėga.

RŪPESTELĮ KAI SUKELE...

Tarptautinės politikos scenoje vaizdas tebėra painus ir vis dar raizgosi. Austrijos atstovų apsilankymas Maskvos vilkų landynėse turėjo šiokių tokių vaisių. Tikimasi, kad dar šiais metais Austrija galėsianti pasi-

rašyti taikos sutartį ir pradėti naują gyvenimą, nes būsiančios atšauktos visos okupacinės kariuomenės dar šiais metais. Kad šio Austrijos laimėjimo negalima laikyti labai dideliu, rodo Maskvos pastatytos sąlygos neprisidėti prie jokių karinių

JAV-bėms nemaža rūpesčio sudaro Formozos salos problemos. Chou En Lai pasiūlytos derybos dėl Formozos ir dėl JAV lakūnų likimo, JAV nebuvo sutiktas labai palankiai. Maskvos ir jos satelitų suktumas ir akipleiškimai neduo-

Prie kryžiaus ateis tremtinys ir našlaitis pasiguosti savo dalia...

santarvių ir sumokėti Kremlui 150 milijonų dolerių karo nuostolių. Vakarų Vokietijos ministeris pirmininkas Adenaueris tuoj po šio Rusijos ir Austrijos susitarimo nedviprasmiškai pareiškė, kad „Vokietija nesutiks būti suvienijama, jei bus primestas neutralumas“. Tai be abejonės rodo, kad Rab laimėjimas nėra taip jau didelis, kaip kad Maskva norėtų, kad jis atrodytų pasauliui.

Prancūzijos gautoji pamoka Indokinijoje neliko be pasėkų. Tunesijai buvo suteikta gan plati autonomija, norint tuo būdu patikrinti Šiaurinės Afrikos kolonijų pasilaikymą. Išorinių kliūčių Edgar Faure ministerių kabinetui tuo tarpu nenumatoma. JAV ir Anglija atrodo pritarančios Prancūzijos pasiūlymui susitikti „ketvertuko“ valstybių vainikams. Tik Eisenhoweris šiuo klausimu dar nėra visiškai aiškus nusistatymo, nes vis dar atrodo nėra galutinai įsitikinęs, kad toks pasitarimas galėtų būti naudingas.

Pačioje Anglijoje nors ir kečia rūpesčių tarptautinės padėties netikrumas, tačiau pasirengimai būsimiems rinkimams atrodo vyrantys Anglijos politikų galvose.

da pagrindo manyti, kad šis komunistinės Kinijos noras derėtis būtų nuoširdus, nes Čou En Lai ir po to vis tvirtina, kad Formoza būsianti išvaduota.

Prancūzijos ir Italijos komunistų partijų silpnėjimas vis tebevyksta. Atrodytų, kad šis komunistų veiklos smukimas minėtuose kraštuose nepareina vien nuo šių šalių ekonominio gerbūvio didėjimo, bet taip pat ir nuo pačios Maskvos negalavimų dėl „raudonligės“, kurios net ir Chruščiovas su Bulgari- nu negali dar sutvarkyti.

NEPAVYKUS OPIUMO PYPKĖ

Raudonosios Kinijos atstovas Čou En Lai Afrikos ir Azijos valstybių konferencijoje kitų atstovų buvo sutiktas šaltokai ir net apkaltintas noris pavergti kitas Azijos tautas. Tuo būdu, tautinio susipratimo arklukas Maskvos šalininkams buvo išmuštas iš rankų. Šiaip gi konferencija pasibaigė, kaip ir galima buvo laukti, be aiškių vaisių ir nepraskaidrindama padėties.

Komunistų mėgiamas posakis, jog religija esanti tautų opiumas komunistinės Kinijos taip pat buvo paverstas nieku, nes Čou En Lai, norėdamas pri-

Pavasarij
Taip labai neramu.
Pavasarij
Nebereikia namų.
Pavasarij
Noris verkt ir mylėt,
Pavasarij
Noris tulpe žydėt.

Daiva Nauragytė
„Pavasario Audros“

Gegužės mėnesį Lietuvoje pavasaris. Jis atneša pačią gražiausią šventę — Motinos Dieną. Nenuostabu, kad motinų pagerbimas rišamas su gegužės mėnesiu, nes šis mėnuo pašvęstas Motinų Motinai, kurios garbinimo kultas taip plačiai buvo išsivystęs visoje mūsų Tėvynėje. Pavasaris atneša gamtos atbudimą, bet kartu jis atneša ir kūdikio atbudimą savajai motinai, kuriai gegužės mėnesį jis išreiškia pačius gražiausius savo sielos jausmus. Našlaitis bėga prie motinos kapo, aplaisto jį ašaromis ir tyliai taria maldos žodžius, išreiškdamas savo skundą Augščiausiam Gyvybės Davėjui už motinos atėmimą. Kiti pina vainikus, perka dovanėles; visokiais būdais reiškia ma motinai meilę.

Zemiškoji motina, kaip išsireiškia Alfa Sušinskas, tauraus vaiko širdyje yra nesibaigianti saulė, savo spinduliais visada randanti kelią į vaiko širdį, ją šildanti ir gaivinanti. Motinos darbu negalima vertinti vien išoriniais jos veiksmais, į savo vaikus nukreiptais: kiekviena motina yra nuolatiniame rūpestyje savuoju vaiku. Ir tas rūpestis nemažėja vaikui augant, bręstant ir net jau savarankiškai jam gyventi pradėjus. Gali šeimoje viešpatauti didžiausia meilė, bet kilnioje šeimoje, jeigu vaikas pavojuje, visada motina augščiau pastatys vaiko gyvybę už meilę savajam vyrui, kuris moterystėje, susijungęs sakramentiniu būdu su savo žmona, turi augščiausiam Dievo kūrybos plane tik įrankio vertę. Moterystėje gimdymas ir vaikų auklėjimas yra pirmaeilis tikslas, kuris niekuomet negali užimti antraeilės vietos moterystės gyvenime. Tarpusavio meilė, būdama antraeilium moterystės gyvenime tikslu, yra tik sąlyga, sankcionuojanti jaunos gyvybės tarpimą šiame pasaulyje, be kurios moterystės gyvenimas, tiesa, pasidaro didele našta, nors atgamtinės malonės šviesoje, pakeliama. Todėl žemiškos garbingos motinos pavojaus metu visada aukoja vaiku meilei vyro meilę, kaip moterystės gyvenime antraeilį tikslą — pirmaeiliumi.

Jeigu lietuvė motina turėjo daug uždavinių Lietuvoje, tai ji patekusi į tremtį, dar turi atsakomybę: būtent, išlaikyti jaunąją kartą doroviniame ir fiziniame sveikatingume. Negrįš vaikai į Lietuvą, jeigu bus dvasios paliegėliai, lygiai taip pat jiems lengva žemelė, jeigu jų fizinis stiprumas bus pakirstas tremtyje. Lietuvė motina, visiškai išsižadėjusi savęs,

sigerinti arabų kraštams, pažadėjo Pekine pastatyti mahometonų mečetę. Tuo būdu, ši Maskvos „opiumo pypkutė“ pasirodė visiškai nevykus.

Bendrai Bandoengo konferencijos reikšmė nebuvo tiek svarbi, kaip buvo galima tikėtis. Šios reikšmės numažinimui daug prisidėjo ir Filipinuose prasidėję Pietryčių Azijos Gynybos paktų pasirašusių valstybių karinių specialistų pasitarimai. Tai rodo, kad vis dėlto vilties nustoti netenka, nes vakarų kultūros įtaka yra didelė ir prievarta bei teroras, jos nenugalės.

— a. b. c —

privalo aukotis savajam šeimos židiniui, net jeigu reiktų ir nukeliauti pas Motinų Motiną, kuri galutinai apvainikuos jos žemiškus vargus Dieviškojo Sūnaus palaimos vainiku.

Dauguma netekome savųjų motinų. Vienos jų guli šaltame kape, kitos pasilikusios Lietuvoje žiūri pro langą, ilgisi, ar nepamatys kada nors grįžtančio sūnaus, trečios gyvena su savaisiais. Šios pastarosios dabartyje turi atsakomgingiausių rolę. Jos turi atsiminti Miuncheno Lietuvių Moterų Komiteto atsišaukimą į moteris, vykstančias į svetimus tolimus kraštus: „Moterie! Visos Tavo maldos, visos Tavo jėgos, pastangos ir aukos tebūnie Tavo Tėvynės labui. Nepamiršk, kad Tavo tėvų žemė bus laisva ir nepriklausoma. Tik lietuviai turi į ją šventą paveldėjimo teisę. Gerbk savo senelių papročius ir tikybą. Auklėk savo vaikus religinėje ir tautinėje dvasioje. Remk savo bažnyčią tremtyje ir būk jos nare. Vartok šeimoje lietuvių kalbą ir žiebk savo vaikų sielose meilę jai. Didžiukis, kad esi lietuvė. Tebūna Tavo namų židinys lietuvių tvirtovė svetur. Iš Tavo lūpų tavo vaikai tepažįsta savo protėvių kraštą, jo garbingą istoriją, geografiją ir teismokstą karštai visa tai pamilti. Lietuvių dainos, lietuvių pasakos, tautiški rankdarbiai bei papročiai padės Tau išsaugoti gyvą lietuviškumą Tavo vaikuose. Skaityk ir remk lietuvišką spaudą. Knygnešų dvasią ir lietuviškos knygos meilę skiepyk vaikų širdyse. Atmink — tik lietuvių bendruomenė gali Tave nuoširdžiai užjausti ir padėti Tau nelaimės valandoje. Todėl visur junkis prie jos. Tikėki lietuvių geriems, pavyzdingiems darbams. Skubėki skelbti visa gera ir daug kartų pagalvok, pareikšdama ką blogo. Būk nare lietuvių moterų sąjungų tremtyje, kurios padės ir patars atlikti Tau lietuvių moters bei motinos pareigas. Grįžtant Tėvynėn, gražink jai savo vaikus tautiškai susipratusių ir naudingus Lietuvos atkūrimui“.

Motinos Dienos proga, kiekvienas sūnus, duktė, vienu ar kitu būdu sveikindamas savo motiną, išreiškdamas jai dėkingumą, prašo Augščiausiojo, kad ji nepasvirtų gyvenimo kelyje, eidama sunkias savo pareigas. Išidėmėti yra kun. Pr. Vasiliausko žodžiai: „Lietuvi, būk tu žemaitis ar augštaitis, ar iš kito kokio Lietuvos kampelio, man esi artimesnis ir meilesnis už kitus, jeigu neišsižadi savo vardo ir lietuviškos sielos“. Yra žodžiai, kurie tinka Motinos Dienos proga kiekvienai lietuvei motinai.

A. Pavasaris

Daug motinų šiandien skaitys nuoširdžiausius sveikinimo žodžius, džiaugsis nuostabiais gėlių puokštėmis, didžiuosiais dovanomis ir bučiuos šviesius, vėjo išdarytus, ar gyvenimo rimties pasidabrintus savo vaikų plaukus. Valandėlei bus užmiršti vargai ir bėdos, valandėlei ramybė ir džiaugsmas pripildys jų širdis ir jiems bus gera — motinoms ir vaikams.

Tik niekas mano motinai paguodos neatneš, niekas nei paprasčiausių lauko gėlių puokštės nesuskais, niekas mano nuvargusios galvos prie mylinčios krūtinės neprispaus. Ir, kai pasaulis skęs džiaugsmu, skausmas plėšys mūsų širdis — mano ir Tavo, Motin!..

I. T.

* Gegužinės pamaldos Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje bus kasdien 7,30 val. vakaro. Tautiečiai, palaikykime gražius lietuviškus religinius papročius!

Pono Pedro Martinez Bersetche kalba pasakyta per Radijo stoti „La Voz del Aire“ Vasario 16 proga

Al cumplirse el 37º aniversario de la Independencia de Lituania, como en los años anteriores, la Alianza Uruguayo-Lituana, levanta esta tribuna, que más que para celebrar jubilosamente el acontecimiento, es de protesta por la actual ocupación soviética.

Se honra este espacio con la presencia y la palabra del Sr. Ministro Plenipotenciario de Lituania para Sudamérica Dr. Casimiro Grauzinis y con la intervención del conocido escritor, crítico y periodista Don Julio Caporale Scelta, director del "Mundo Uruguayo", que en más de una oportunidad se ha ocupado del problema de Lituania. Su palabra de hoy ha de ser de severa condenación al comunismo opresor, a la vez que de esperanza, porque como nosotros, cree en el triunfo de las fuerzas del bien sobre las del mal.

Con devoción, como ofrenda del aniversario de la independencia del país del amar, todos los demócratas debemos conmemorar reverentemente el 16 de febrero, día que dio al Báltico y a la humanidad, una república ejemplar, cuyos hijos poseen altas virtudes cívicas y le colocaron en lugar prominente entre las naciones libres.

Decimos le colocaron, porque hoy nuevamente la bárbara ocupación ruso-comunista ha estrangulado su libertad y devorado su independencia, llenando de terror al pueblo bueno y laborioso, nacido para el amor y la fraternidad.

Ante la opresión, la injusticia, la tortura y la violencia, ha fermentado el rencor, se ha engendrado el odio, hacla el comunismo, que ha hecho los mayores esfuerzos para merecer nuestro repudio más amargo y profundo y sin embargo hemos sido siempre generosos, magnánimos, mientras ellos indignan al universo con sus atrocidades, sus villanías y sus infamias.

Han incultado y escarnecido, han asesinado en los pueblos y ciudades a los enfermos, a los desvalidos, a los niños, a los viejos; han violado a las mujeres; han abierto el vientre de las madres, y asesinado en el fondo de sus entrañas el feto palpitante; han levantado tabladros para ajusticiar en las calles, aullando de júbilo ante cada cabeza que rodaba ensangrentada, han rusificado el idioma; han realizado la caza del hombre; han demostrado una y mil veces que son unos desalmados; creando la infamia de la esclavitud y del servilismo como principio y como constitución social.

Los pueblos necesitan vivir, realizar su destino y cuando son sofocados y atormentados estallan estruendosamente en legítima cólera.

El pueblo lituano maldice en silencio la dominación bolchevique y saca del fondo de su tradición la

fuerte resistencia pasiva, lo demuestra la rebeldía de la juventud a quien pretenden convertir al comunismo, a pesar del adoctrinamiento impuesto, casi desde la cuna, desde temprana edad a los niños a espiar la conversación de sus padres.

Desde la escuela elemental hasta la universidad, el comunismo es el tema educativo más importante. Los libros y películas occidentales, como las obras de los doctores Kudirka, Basanavičius, Sliupas, Jankus, Biržiška y del poeta Maironis, han desaparecido de las bibliotecas y se sabe que varios ciudadanos lituanos fueron condenados a muerte por haberseles hallado en su poder ejemplares de dichos autores.

Creemos en la ley de causa y efecto por lo tanto sabemos que el comunismo que vive encharcado en sus propios horrores caerá vencido, porque son los eternos vencidos del mundo, los hemos derrotado, los hemos apresado, pudimos inmutar los dándoles muerte, pero al verlos cretinos, temblorosos, serviles, estúpidos, no hemos querido manchar el acero de los libros con la sangre de esos miserables, fieros con los débiles y mezquinos, pequeños y cobardes con el vencedor.

Lituanos radicados en el Uruguay, que permanecéis en criminal indiferencia en esta lucha por la libertad, o formáis vergonzosamente del lado de los comunistas, enemigos de vuestra propia patria; ved la injusticia que cometéis, ved el derecho perdido por vuestra traición, ved el martirio de vuestros hermanos, demostrad renunciando a tan miserable compañía, que no sois de una raza de malvados, que pertenecéis a la de grandes mártires y héroes como GEDIMINAS, el fundador de Vilnius; ALGIRDAS que en tres oportunidades alcanzó con su ejército a las puertas de Moscú; KESTUTIS el "Caballero sin tacha y sin miedo", que contiene heroicamente a los germanos; VYTAUTAS EL GRANDE, mandatario que extendió los límites de Lituania desde el Mar Báltico al Mar Negro, cuyos nobles destinos fueron la libertad y cuya esencia de hombres fué de progreso y sus espíritus, inmortales y divinos.

Lituanos demócratas del Uruguay, la esperanza aletea. Vuestro pueblo ha sufrido mucho. Conoces bañado por la sangre de tus hermanos el comunismo. Lleva cada uno de Vds. la semilla de la tenacidad y el ejemplo milenario del amor a la libertad. Intensifica la lucha y una nueva aurora de liberación asomará sobre el "Kalnas de Gediminas".

¡Lituania, que tus hijos, del pasado extraigan fortaleza!

Riebalai. Lašinių galima gauti tik turguje po 30 — 40 rb. kg. Dėl riebalų brangumo žmonės naudoja tik aliejų. Krautuvėse esti dar ir lajaus, bet lajų žmonės perka daugiau turguje, nes ten jis pigesnis ir geresnis, kaip krtutuvėse. Turguje lajaus kg — apie 18 rb., o krautuvėse — 21 rb.

Krautuvėse beveik niekad netrūksta degtukų, rūkalų, druskos, makaronų, kruopų, ypač sojinių, ir aliejaus kg kaštuoja apie 17 rb.

Trūksta mėsos, drabužių, avalynės, ypač reikalingo dydžio. Didžiausias trūkumas — avalynės 42, 43 ir 44 numerių. Labai sunku gauti didesniai ūgiui drabužius. „Vatinkų“ niekad netrūksta: kelnės ir švarkas — 190 rb., „Vatinkų“ esti įvairių spalvų: daugiausia mėlynos arba juodos. Naudojant prie darbo, „vatinkos“ išlaiko vidutiniškai dvi žiemas. Šiaip vata sukrinta, ypač pečiuose, nes silpnai siūlai sutrūksta.

Muilas. Jo pakankamai, bet labai blogos kokybės. Skalbiamašis muilas minkštas, neputoja. Kiek geresnis vadinamas „tualetinis“, bet skalbti naudojamas dažo skalbinius.

Eilės ilgiausios esti prie žuvų krautuvių arba prie tų krautuvių, kuriose parduodamos geresnės kokybės audiniai.

Valgyklos. Valgyklų ir užkandinių gana daug. Ten galima gauti šiltų ir šaltų valgių, sriubos, „kotletų“, dešrelių. „Kotletas“ labai mažas, padarytas iš duonos ir mėsos, arba mėsos ir bulvių mišinio. Duodamas su koše, dažnai bulvine kruopine, apie šaukštą košės. Kaštuoja 3 rb. 70 kapeikų. Dešrelės mažos, ne grynos mėsos. Duona, dvi dešrelės su šaukštu bulvių arba kruopų — kaštuoja apie 3 rb. Norint normaliai pavalgyti, tektų suvalgyti apie tris „porcijas“ kotletų arba dešrelių. Būna ir kiaušienos valgių, bet gabalai labai ploni. Prie kiaušienos pridėdama truputis bulvių arba košės. Visa tai kaštuoja per 5 rb. Daržovių valgyklose būna labai retai. Prie mėšinių patiekalų jei pridėdama, tai po tris skridinčius buroko arba tiek pat agurko. Norint geriau ir pigiau pavalgyti, dažnas perka daugiau sriubos. Lėkštė — apie 2 rublius.

Turgai esti kiekvieną dieną, bet ketvirtadieniai ir sekmadieniai būna didžiausi. Sekmadieniai dėl to jie didesni, kad kitomis dienomis sunku valstiečiams iš kolchozo ištrukti ir arklius gauti.

Turgai būna prie Prezidentūros, Pilies ir Vilijampolėje — Demokratai gr. Ten turgus aptvertas. Aikštėje yra keletas būdelių. Kauno turguose parduvinėjama daugiausia maistas, o Vilijampolėje — tik drabužiai, laikrodžiai ir kitos prekės, bet iš po skverno...

Kaponių punktai. Turguose yra kaponių punktai ir paviljonai. Ūkininkus ir kitus, kurie atgabena mėsą į turgų parduoti, verčia ją atiduoti kaponių punktam. Jie moka už visą gabalą, paskaičiavę pagal svorį vienodą kainą. Paskiau, sukopę tą pačią mėšą gabalais, parduoda ją 3 — 4 rb. kilogramą brangiau. Ūkininkai ir kiti, kurie turi mėšą parduoti, kaponių punktų vengia, nes patys gali mėšą parduoti pagal gabalo kokybę ir už ją daugiau gauti, kaip per kaponių punktą. Milicija tokius pardavėjus gauda ir baudžia. Kaponių punktų ir paviljonų pareigūnai daugiausia žyda.

Gyventųjų nuotais prislėgtos, bet nebeviltingos. Žmonės laukia karo, nes mano, kad tik karas galės juos iš komunstinės prispaudo išgelbėti. Dažnas galvoja, kad karas truks neilgai, o rusai greit iš Lietuvos pasitrauks. Pereinamąjį laikotarpį tarp vienos santvarkos ir kitą žmonės, palyginti, gana įvairiai vaizduoja. Nevienas mano, kad tuo laikotarpiu bus nemaža asmeninių sąskaitų suvedinėjimų.

GRAŽINA PABĖGELIUS

Kaip praneša anglų konservatorių dienraštis „Daily Telegraph“ (1954. II. 8), iš Anglijos buvo į Sov. Sąjungą deportuotas Estijos pilietis Uustalu Ulo. Valdžios įstaigoms atsisakius suteikti jam polit. globos teisę, p. m. lapkr. mėn. pradžioje jis buvo pasodintas į laivą, išplaukusį iš Tynės uosto į Leningradą. Anglijos vyriausybė ligi šiol nėra pripažinusi Pabaltijo valstybių inkorporacijos į Sov. Sąjungą. Tad yra nesuprantama, kuriuo pagrindu Estijos pilietis buvo deportuotas į Sov. Sąjungą, juo labiau, kad iš kitų kraštų net krim. nusikaltėliai nėra siunčiami į jų kilmės kraštus ir perduodami bolševikams.

GERTRUD VON LE FORT

(Fragmentas iš A. Tyruolio knygos „Aušros žvaigždė“)

LAIMINGOS NUKAUTŪJŲ MOTINOS

Laimingos nukautųjų motinos, nes tapo jos Sopulingosios dukromis,
Ir sesers mirusiųjų laimingos, nes tapo jos Aušrinės žvaigždėmis!
Laimingos sužadėtinės vualiūs ašarų, nes tapo jos Nuliūdušios guodėjom!
Užkelk ant mūs širdžių tu savo Kūdikį, o Moterie tu moterų!
Užtieski jo karališką apsiaustą ant visų tautų, išganymo Globėja!
Laikyk jo palmę viršum atskirtųjų!
Taika tesie jų atminimas, ir taika — jų palikimas,
Ir Amžinojo amžina taika — paminklas mirusiųjų!

Lietuvių tautos laisvės šauksmas iš naujo nuaidėjo per pasaulį

„Vasario 16-ji sudaro dalį kovos už laisvę“ — skelbė Vasario 16-ajai skirtame vedamajame įtakingiausias JAV dienraštis „The New York Times“. „Lietuvių tautos šauksmas iš naujo nuskambėjo per laisvąjį pasaulį“ — taip apibūdino Lietuvos Nepriklausomybės 37 metines ne vienas Vakarų radiofonas.

Memingeno lietuvių kolonija, viena iš gausingiausių Vokietijoje, vadovaujama kun. A. Bungos, š. m. vasario 27 d. suruošė įspūdingą Lietuvos Nepriklausomybės 37-rių metų sukakties minėjimą. Ta proga buvo išleistas vokiškai pilnas Lietuvos tikinčiųjų laiško šv. Tėvui tekstas, atneštas į Vakarų pagrindžio ryšinininkų.

Minėjimo aktas buvo suruoštas Pilies salėje, pačioje didžiausioje viasoje Memingene. Žmonių į ją susirinko apie 1000, tarp jų buvo Bavarijos parlamento nariai, kunigaikštis Foggeris ir Fickleris, burmistras Dr. Berndelis, latvių ats. gen. Dankers, visa eilė pasižymėjusių dvasininkų ir štatų pareigūnų.

* Įspūdingas minėjimas Romoje. Metinis Lietuvos Nepriklausomybės ir 550 metų Didžiojo Vilniaus Seimo sukakties minėjimas Romoje, suruoštas PLB Italijos krašto valdybos š. m. vasario 20 d., praėjo labai iškilmingai ir su dideliu pasisekimu. Jau iš pat ryto viršum didingo Sant Angela Merici Instituto rūmų plevsavo Lietuvos trispalvė. Prie rūmų garbės sargybą ėjo su iškilmių uniformomis Italijos „carabinieri“, policija ir miesto savivaldybės milicija. Iškilmingas pamaldas atlaikė didelis Lietuvos bičiulis kard. Giuseppe Pizzardo. Per jas giedojo kun. K. Senkaus vedamas šv. Kazimiero kolegijos choras. Kardinolas, skatinamas lietuvių visuomet palaikyti vienybę bei solidarumą, savo pamokslą baigė šiais žodžiais: „Brangūs lietuviai, prisikėlimas ateis ir Jums — ir Jūs grįšite į Lietuvą kupini džiaugsmo, pripildysite savąsias Marijos šventoves garbindami Dievą ir jam dėkodami“! Pamaldose, be daugelio pasižymėjusių politikų, visuomenės veikėjų ir įvairių organizacijų atstovų, dalyvavo taip pat Lietuvos atstovas min. S. Girdvainis.

Oficialus minėjimas vyko gražiai išpuoštoje instituto teatro salėje, į kurią susirinko keli šimtai žmonių, tarp jų kard. Pizzardo, arkiv. Gavilina, Tivolio vysk. Faveri, vysk. Padolskis, Vatikano valst. sekretoriui atstovavęs mons. Pogi Luigi ir visa eilė kitų įžymių bažnytinių dignitarių. Iš pasaulininkų atsilankė pasakęs susirinkusiems pagrindinę kalbą buv. Italijos švietimo bei teisingumo ministeris, taip pat kd partijos gen. politinis sekretorius, dabartinis atstovas ir vyriausybę sudarančios koalicinės daugumos užsienio reikalų politikos pranešėjas G. Gonella, Lenkijos ambasadorius prie šv. Sosto Papee, užsieniečių tarnybos šefas, atstovavęs Italijos užsienio reikalų ministerijai, min. Nonis, taip pat iš užs. reik. ministerijos min. Nicolai, valstybės patarėjas Petrochi, senatorius Angelini, atstovas Insabato, URT valdytojas Dr. P. Karvelis, min. St. Lozoraitis, užsienio reikalų viceministerio sekret. Dr. Pavesi, vidaus reikalų ministerijai atstovavę Dr. Gusmano ir Della Penna, Italijos užienio transliacijų vedėjas Dr. Lucidi, pulki-

ninkai Parodi ir Ercolani, JAV, Vokietijos ir Anglijos ambasadų atstovai, įvairių Italijos institucijų pareigūnai, mokslo žmonės ir pavergtųjų tautų atstovai.

Savo sveikinimus Vasario 16-sios proga atsiuntė Vatikano valstybės sekretoriaus pavaduotojas mons. Del l'Acqua, Kongregacijos Nepaprastiesiems Bažnyčios Reikalams sekretorius arkiv. Samore, šv. Tėvo vikaras Vatikano valstybėje arkiv. Van Lierde, Studijų ir Universitetų Kongregacijos sekretorius arkiv. Confalonieri, arkiv. Bucko, švietimo ministeris Ermini, Italijos parlamento rūmų pirmininkas Gronchi, senato rūmų vicepirm. Cingolani, valstybės pasekretorius ministerių kabinete R. Manzini, buv. min. pirm. G. Pella, buv. min. pirm. pavaduotojas Andreotti, užsienio reikalų viceministeris Badini Confalonieri, buv. Italijos ministeris Lietuvoje baronas Di Giura, valstybės patarėjas ir Romos viceburmistras Andreoli ir visa eilė kitų pasižymėjusių veikėjų.

Šventės aprašymui ypač daug vietos skyrė Vatikano laikraštis „L'Osservatore Romano“, kuris atspaudė minėjimo nuotrauką ir įsidėjo apie 250 eilučių pranešimą. Šventę taip pat gražiai aprašė dienraščiai „Il Quotidiano“, „Il Popolo“ ir visa eilė provincijos laikraščių. Žurnalas „La Rocca“ įsidėjo V. Mincevičiaus verstą A. Vaičiūlaičio novelę „Rogės“, o žurnalas „R'Araldo“ — Nelės Mazalaitės legendą „Kareivis Jonas“. Romoje leidžiamas žurnalas „Ovest Documenti“ paskelbė ilgą straipsnį apie sąžinės laisvės persekiojimą Lietuvoje. Apie šventės iškilmes pranešė taip pat Italijos valstybinis radiofonas.

Vatikano radijas Vasario 16 d. proga pabrėžė: trijų milijonų tauta, kankinama ir persekiojama, reikalauja sau laisvės! Švenčiant Vasario 16-ją — lietuvių tautos laisvės šauksmas iš naujo nuaidėjo per visą pasaulį.

* Vasario 16-sios atgarsiai Urugvajuje. Per visą savaitę Urugvajaus lietuviai su savo bičiuliais spaudoje, radijo bangomis, bažnyčioje ir visuomeniniame masiniame akte prisiminė Tėvynės istoriją, jos laisvės dienas ir jos tragediją.

Pamaldos už Lietuvą, jos kovotojus ir kankinius iškilmingai atlaikytos naujoje lietuvių bažnyčioje Cerro priemiestyje. Jose dalyvavo mons. Baccino, Lietuvos ministeris su savo bendradarbiais ir gausus tautiečių būrys. Įvykio reikšmę savo pamokslu prisiminė klebonas kun. J. Bružikas.

Vasario 15 d. stotis Voz del Aire davė specialią radijo programą, kurioje žurnalo „Mundo Uruguayo“ vyr. redaktorius J. Caporale Scelta, Urugvajiečių - Lietuvių Kultūrinės Sąjungos pirmininkas J. P. Martinez Bersetche ir min. Dr. K. Grauzinis savo jautriomis kalbomis ispaniškai nušvietė kai kuriuos Lietuvos praeities likiminius momentus ir iškėlė šurprios dabarties lietuvių tautos kančias, kovas ir viltis.

* Tinkamai Lietuvos Nepriklausomybės 37-rių metų sukaktis buvo paminėta net ir tolimojoje Naujojoje Zelandijoje.

* Vasario 16-ji Kolumbijoje. Šventė ypač energinga kun. M. Tamosiūno iniciatyva buvo gražiai paminėta Medeline.

SIANDIENINIS GYVENIMAS KAUNE

Užsieninės prekės. Jų krautuvėse labai maža — ir tik iš vadinamųjų „liaudies demokratijų“ šalių. Esti ir Rytų Vokietijos motociklų ir labai retai — čekoslovakinių batų.

Popierius. Laiškams popieriaus esti, bet nevisuomet galima gauti. Popierius prastas, rašant rašalas skleidžiasi. Sasiuvinių tik tada galima gauti, kai mokyklos atostogauja. Vyniojamąjį popieriaus prekyboje nėra. Kiekvienas, eidamas į parduotuvę, turi nusinešti reikalingą vyniojamą medžiagą, kuri gali būti reikalinga. Parduotuvėje tik cukruai maišelį parduovėjas kartais duoda, jei pasigalii pirkėjo. Popieriaus ir kitokios vyniojamąsios medžiagos galima gauti tik turgavietėje. Tokius dalykus parduavinėja žyda. Pvz. 1 kg maišelis 20 kap., o 6 kg — 1 rub.

Avalynė. Jos labai maža, daugiausia — guminė. Tačiau ir guminių batų iki 1952 m. nebuvo. Atveždavo iš Rygos. Ten gum. batų pora kaštavo per 100 rublių. Dabar gum. batų yra ir vietinės gamybės, kaštuoja apie 100 rub. Žmonės neperka, nes blogos kokybės. Atskiljuoja padai ir siūlės. Odinių batų parduotuvėse nėra. Tuo tar-

pu „Vilko“ odų fabrikas (Vilijampolėje) dirba visu sparčiu. Kiek ods padirba, tiek ir išgabena. Tik pastaruoju laiku truputį duoda ir vietinėms krautuvėms, bet labai sunku gauti.

Duona parduodama pagal svorį. Kepalo svoris nevienodas, dėl to kiekvienas vis sveriamas. Kepalas svorio apie 2 kg kaštuoja apie 2 rb. 80 kap. Standartiniai kepalukai — tik plikytos duonos. Kepalukas — iki pusės kg. Jo kaina — 1 rb. 95 kap. Duona ruginė, bet ne gryna.

Duona Kauną aprūpina „Paramos“ kepykla. Kitos kepyklos nedaug jai pagelbsti. Pasitaiko, kad kai sugenda kepyklos krosnis, tuomet visam mieste duonos pritrūksta. Tokiais atvejais gyventojai sako: „Mamutas sugedo“?...

Vaisiai. Jų retai kada būna krautuvėse, ir tai — tik sezono metu. Turguje vaisiai visuomet pigesni, kaip krautuvėse. Žiemą būna tik obuolių, bet brangūs. Vidutiniškai apie 5 rublius gravenštainių kg ir nuo 10 iki 14 rub. kg antaninių.

Mėsa. Krautuvėse beveik negalima gauti mėsos. Žmonės jos ieško turguose. Ten kiaušienos šoninė 22 — 28 rb. kg, kumpis šviežias — 16 — 18 rb., paprasta veršiena apie 11 — 12 rb. kg sezono metu.

SPARČIAI RUOŠIAMASI TARPTAUTINIAM EUCHARISTINIAM KONGRESUI RIO DE JANEIRE

1. Organizacija.

1955 m. sausio 17 d. Jo Eminencija Kardinolas Dom Jaime de Barros Camara pakvietė kun. Juozą Janilionį su kitų tautų atstovais pasitarti dėl sudarymo tautinių sekcijų prie 36 Tarptautinio Eucharistinio Kongreso. Sausio 27 d. Lietuvių Sekcija jau buvo įregistruota su sekančiu sąstata: Valdybos pirmininkas kun. Juozas Janilionis, vice-pirmininkas p. Ignas Dubauskas, generalinis sekretorius kun. Feliksas Jokubauskas ir išdalininkas p. Jonas Adamavičius; garbės prezidiumo pakviesti: J. E. vyskupas Vincentas Brizgys, Lietuvos Ministras Dr. F. Mejeris ir k.; sudarytos 7 Komisijos: spaudos ir propagandos, nakvynių, studijų, muzikos ir meno, finansų, moterų ir mergaičių ir kitatikių; įkurti Komitetai provincijose: Sao Paulo, Niteroi, Caxias, Curitiba ir Porto Alegre. Pilnas Asmenų išvardinimas bus paskelbtas Maldininko Vadove — „VADE-MECUM“, kuris jau ruošiamas spaudai.

2. Bažnyčia.

Jo Eminencija Kardinolas pavedė lietuvių dvasios reikalams šv. Genovaitės bažnyčia, ties Sao Cristovao gatvės nr. 1000, kurioje laikomos pamaldos kas sekmadienį.

Bažnytelė tvarkoma, taisoma: viename lange jau įdėti vitražai ir netrukus bus atlikti kiti būtinausi pataisymai.

3. Išsilimė.

Vasario 13 d. įvyko Lietuvos Nepriklausomybės paminėjimas kuris, praėjo Eucharistinio Kongreso dvasioje: bažnyčioje dalyvavo ir graži, žodį pratarė J. E. vyskupas Dom Helder Camara, Vyriausiojo Komiteto Generalinis Sekretorius; kalbėjo — platų pranešimą padarė Sekcijos pirmininkas.

Kovo 6 d. buvo atšventas šv. Kazimieras prie išstatyto šventojo relikvijos. Po visam, įvykusiame susirinkime buvo priimtas atsišaukimas į Brazilijos ir kitų kraštų lietuvius.

4. Propaganda ir spauda.

a) Informacinės žinios nuolatos teikiamos per lietuvišką periodinę spaudą: „Mūsų Lietuva“ ir „Žinios“, o taip pat per vietos spaudą ir radio tarpininkaujant Generaliniam Sekretoriui.

b) pažymėtinas Dr. Mejerio, Lietuvos Ministro, kartu su Sekcijos pirmininku apsilankymas pas Generalinį Sekretorių J. E. vyskupą Helder Camara, kuriam ta proga įteikta dovana — knyga „Lituania“ ir toks pat apsilankymas pas Apaštališkojo Sosto Nuncijų, kuris įprašytas patarpininkauti del šv. Tėvo palaiminimo su autografu;

c) pirmininko apsilankymas San Pauly, dalyvaujant Arkivyskupijos Eucharistinėje Konferencijoje, suenant į santykius su skaitlingiausios kolonijos vadais bei veikėjais; tokiu pat tikslu apsilankymas Kuriitob ir Porto Alegre: vienoj ir antroj vietoj vizitai pas arkivyskupus, kuriems Lietuvos Ministro vardu įteiktos knygos „Lituania“;

d) ruošiamam maldininko vadovui „Vade-Mecum“ maloniai talkinau.

Visuomeninis ir Kultūros Klubas „Vytis“

š. m. gegužės 21 d., šeštadienį, 21 val. Lietuvių Salėje

Brasil 835, Avellaneda rengia didelį

MENO VAKARA

Programoj:

- 1) Vyčių pirmininko atidarymo žodis: J. Juškevičius
- 2) Komedija „La Hora Nona“
- 3) Argentinų Katalikų Akcijos muzikinė dalis
- 4) Ispaniški šokiai
- 5) Lietuvių kvartetas: V. Cibavičius.

Po programos šokiai grojant orkestrui.

Visi maloniai kviečiami atsilankyti punktualiai.

RENGIMO KOMISIJA

ninkauja: p. P. Babickas (himno vertimu), kun. Al. Arminas (Giesmių vertimais), kan. Z. Ignatavičius, kun. F. Jokubauskas, kun. P. Ragažinskas, p. St. Vancevičius ir k.

5. Studijos.

Generaliniam Sekretoriui patiekto šios studijų konferencijos: 1. Eucharistinė Kristaus Viešpatija ir Eklezija — J. E. vyskupas V. Brizgys, 2. Šeima Eucharistinėje Kristaus Atpirkėjo Viešpatijoje — kan. Z. Ignatavičius ir 3. Visuomeninė Eucharistinėje Kristaus Viešpatijoje — kun. J. Janilionis.

6. Muzika ir menas.

a) Įprašytas Lietuvos Konsulas p. Al. Poliškaitis, šios sekcijos garbės pirmininkas, padaryti pastangas suruošti lietuviško meno parodėlę; b) Pakviesti kompozitorius p. Strolia su šv. Cecilijos chorą išpildyti giesmės ir muzikos repertuarą Kongreso metu;

c) Įprašyta Rio L. K. Bendruomenė su „Dainava“ dar prieš Kongresą suruošti Koncertą - Balių skiriamą pusę pelno Kongreso reikalams.

7. Nakvynės.

Eina registracija per lietuviškas šeimas, kurios suteiktų nemokamas nakvynes pirmoj eilėj aktyviai dalyvaujantiems Kongreso programoj. Visi kiti bus aprūpinti einant bendra tvarka, iš anksto įsiregistruojant vietos Komitetuose; taisyklės jau buvo paskelbtos spaudoj; š. Amerikos lietuviams pasiuntėm anglių kalba.

8. Finansai.

Išdalinti aukų lapai, bet gyvas pinigais dar nepasirodė. Yra aukų daiktai ir darbai. Šia proga pamename visiems geros valios: kas greit duoda — dvigubai duoda.

ATSKIRI PRANEŠIMAI.

1. Jaunimo šventė.

Kovo 20 d. 16 val. Maracana stadione įvyko Brazilijos jaunimo manifestacija Eucharistiniam Kongresui moraliai paremti, kurioj taip pat dalyvauja visos įregistruotos tautinės grupės su savo vėliavomis ir su charakteringais tautiškais rūbais.

2. Vade - Mecum.

Paremkite maldininko vadovo „VADE-MECUM“ išleidimą sveikinimų skelbimais, ypač prekybininkai ir profesionalai. Gali kiekvienas tatau padaryti, įamžindamas savo vardą šiuo trumpu pasveikimu: SVEIKINU 36 TARPTAUTINIŲ EUCHARISTINIŲ KONGRESĄ — ir padėti savo vardą: šiemis sveikinimams priimamos laisvos aukos, Pirmieji maldininkai.

Iš J. E. vyskupo V. Brizgio gautas laiškas, kuriame praneša, kad atsvyksta į Kongresą gerb. preloto Ig Albanavičiaus palydimas. Kiti lietuviai vyksią su savo vyskupijų grupėmis.

Rio de Janeiro, 1955 m. kovo 14 d.

DEMESIO!

Norintieji vykti į Eucharistinį Kongresą Rio de Janeiro prašomi kuo skubiau užsiregistruoti Aušros Vartų lietuvių parapijos raštinėje, Mendoza 2280, Avellaneda, Bs. As. T. E. 20 - 9027.

ELTOS ŽINOS

ITALIJA

o Jo Šventenybė Popiežius XII paskyrė Nuncijų į Kubą buvusį paskutinį Nuncijų Lietuvoje, J. E. Arkivyskupą Luigi Centoz.

JUNGT. AMER. VALST.

* Dr. kun. J. Prunskis paskyrė 1.000 dol. literatūros premijai, taip pat 500 dol. už geriausią jaunimo literatūros kūrinių, siekdamas prisidėti prie lietuviybės išlaikymo laisvajame pasaulyje. Lietuvių Statybų Bendrovė, kurią suorganizavo naujai išsivijai, paskelbė antrašį rašinių konkursą jaunimui temomis: 1) Ką ypatingai atsimeu apie Lietuvą?, 2) Kiek žinau apie Lietuvos partizanus, 3) Kodėl turriu lankyti lietuviškus parengimus svečiose šalyse? Konkursas baigiasi liepos 1 d. Jury komisiją sudaro patys inžinieriai statybinnikai A. Gintneris, J. Janušaitis ir V. Petrauskas.

* Vidurio Europos Krikščionių Demokratų Sąjunga, kurioje yra susibūrę Lietuvos, Latvijos, Lenkijos, Čekoslovakijos, Vengrijos ir Jugoslavijos krikščionių demokratų egzilai, š. m. balandžio 15 — 17 d. d. New Yorke organizuoja savo II-jį platų kongresą.

* Mažlietuvių rezistencijos įsisteigė New Yorke skyrius, kurio valdybos pirmininku išrinktas Dr. F. Bintakys, o nariais — V. Žiogas, V. Barčiauskas, R. Anskolis, A. Dagienė, R. Brakas. LLK narys doc. M. Brakas paiformavo, kas bendrai lietuvių daroma visoms lietuviškoms žemėms išlaisvinti.

* JAV lietuvių spaudoje iškeliamos šiais metais sueinančios plačiau minėtinos sukaktys.

1920. V. 15 d. susirinko Neprik. Lietuvos Steigiamasis Seimas, turėjęs Lietuvos valstybiniame gyvenime nepaprastai didelę reikšmę. Jį atidarė seniausia amžiumi atstovė rašytoja G. Petkevičaitė-Bitė. 1920 m. liepos 12 d. buvo pasirašyta Lietuvos — Rusijos taikos sutartis. 1920 m. spalio 7 d. pasirašyta su Lenkija vadinamoji Suvalkų sutartis. 1920. X. 1 buvo įkurta Kauno valstybinė muzikos mokykla, išaugusi į konservatorių ir išleidusi gražų savųjų muzikų bei dainininkų būrį. 1920. XII. 19 įkurtas Kaune Valstybės Dramos Teatras, o tu pat metų gruodžio 31 d. Opera pastatė pirmąjį spektaklį — „Traviatą“ su K. Petrausku. 1905 m. Lietuvoje prasidėjo revoliucinis sąjūdis, siekiąs nusikratyti maskolijų valdžia. 1905 m. gruodžio 4 — 5 d. d. susirinko posėdžio Didysis Vilniaus Seimas, parodęs lietuvių tautinės veiklos stiprėjimą ir organizuotumą. Visoms šioms sukaktims spauda skiria didelę reikšmę.

* LZS Los Angeles skyrius imasi iniciatyvos sustiprinti neamerikiečių spaudos darbuotojų, kovojančių už pavergtųjų kraštų išlaisvinimą, bendradarbiavimą su amerikiečių spauda. Užmezgus glaudesnį kontaktą su amerikiečių žurnalistais, taip pat tikimasi tuo būdu pagyvinti Lietuvos klausimo populiarinimą didžioje Pacifiko pakraščio amerikiečių spaudoje.

* Amerikiečių spauda šiltai įvertino A. Galdiko dailės parodą. Jo parodą New Yorke „N. Y. T.“ yra pavadinęs „viena iš giedriausių parodų per visą buvusį sezoną“ Dail. Adomo Varno 75 metų amžiaus sukakčiai atžymėti paroda ruošiamą kovo 19 — 20 dienomis.

* Šiaulių Sąjungos 35 metų sukaktis plačiai paminėta JAV lietuvių spaudoje.

* Žymusis muzikas J. BERTULIS, minėdamas savo 45 m. nenuilstamo darbo sukaktį, yra sukomponeavęs mokyklinio amžiaus vaikams daineles „LIETUVOS SKAMBUČIAI“.

J. Bertulis 1910 m. pirmą kartą pasirodė scenoje, Žagarėje, diriguodamas dviem jungtiniam choram, kur tarp kitų kūrinių yra išpildęs savo pirmąjį žymią kompoziciją „BIRUTĖ“. Nepriklausomoje Lietuvoje yra pagarsėjęs kaip gabus dirigentas, besidarbuodamas Klaipėdos krašte. Dabar, gyvendamas tremtyje, savo entuzijastiškais dainomis kelia lietuvių dvasią ir ragina kovoti už savo kilnius idealus.

Garbės Kūma Vanda ir Jonas Čikštai — Aušros Vartų lietuvių bažnyčios naujųjų vargonų fundatoriai.

KOVAS — INDEPENDIENTE H. 21 — 29 (12 — 10)

Sp. Kl. Kovo krepšininkai š. m. balandžio mėn. 16 d. Hurlingame „kovėsi“ su vietos klubo Independiente krepšininkais. Mūsų vyrai žiūrovų buvo sutikti labai šiltai. Krepšininkams išsirikiavus aikštėje, ekipų vadovai P. Petronaitis ir E. Kalapis, reikšdami draugiškumą, pasikeitė klubų spalvų vėliavėlėmis. Netrukus aikštėje pasirodė dvi žavios lietuviškos p-lė Židelytė ir p-lė Zuozaitė, kurios įteikė ekipoms liet. kolonijos vardu gražias rožių puokštes, perrištas tautiniais kaspinais. Ši nuoširdi sportinė demonstracija sukėlė žiūrovuose pasigėrėjimą lietuvišku ir argentinisku jaunimu ir jiems buvo audringai plota.

Teisėjams p.p. Z. Jauniui ir R. Ivaldi ekipos prisistatė sekančių sudėčių. Kovas: Petronaitis, Cepelevičius, Bandžius II, Vedegys, Dijokas, Kaibutas, Šaulys, Rastauskas II ir Petraitis.

Independiente: Janulis, Subirain, Kalapis, Knopf, Maurice, Gorcha ir R. Bubnovas.

Rungtynės pradamos atsargiai, vieni kitus norėdami pažinti. Pastebima abiejų varžovų švarus sviedinio derinimas, tikslios pasuotės ir geras dengimas. Koviečių apgalvotas žaidimas primena Neprikli. Lietuvos krepšinio mokyklą. Mūsų žaliukų puikūs deriniai ir tiksūs metimai daro Kovo naudai 6:0. Šeimininkai susirūpina ir išvysto smarkų puolimą, bet Kovas ne tik priima pasiūlytą žaidimo spartą, bet patys pereina į puolimą, didindami krepšijų

MIRĖ EINSTEINAS

* Balandžio 18 d. New Jersey mieste, Šiaurės Amerikoje, mirė garsus mokslininkas Dr. Albertas Einsteinas, kuris savo relatyvumo teorija ir moksliniais eksperimentais daug nusipelnė žmonijai ir prisidėjo prie atominės energijos atskleidimo. Viso pasaulio spauda plačiai komentavo jo mokslinį genialumą, neišskiriant net Sovietų Sąjungos.

santyki. Šeimininkams rezultatai švelninti padeda koviečių daromi foul'ai. Pirmas puslaikis baigiamas 12:10 Kovo naudai. Antrame puslaikyje Independiente žaidimą išlygina. Mūsų žaliukams pradeda nesisekti, (gal dėl nuovargio, nes neturėjo tolygios pakaitos, gi šeimininkai visą rungtynių eigą keitė žaidėjus). Kovas daro kelis metimus, bet be pasekmių. Po mūsų padarytų klaidų dengime ir vėl padarytus foul'us priešas gerai išnaudoja, kas davė jam galimybę rezultata persverti savo naudai. Antras puslaikis baigiamas 19:9 Independ. naudai. Rungtynes laimėjo šeimininkai 29:21 (Baudų sant. 7:3). Bendras rungtynių vaizdas puikus. Kas iš mūsų penketuko buvo geresnis, sunku būtų pasakyti. Visi dirbo nuoširdžiai ir gerai. Kovas išėjo į aikštę žinodamas, kad turi prieš save stipresnį priešą, bet mažai Kovui trūko, kad liet. krepšininkų ambicija ir atkaklumas padarytų rungtynių laimėtoju, šiek tiek daugiau laimės ir tikslos būtų atsiektas. Reikia pažymėti, kad Independiente krepšininkai savo zonos pirmenybėse užėmė antrąją vietą ir gavo puošnią taurę už korektišką elgesį pirmenybių metu. Rungtynės praėjo puikioje ir draugiškoje nuotaikoje. Teisėjai Z. Jaunius ir R. Ivaldi, savo pareigas atliko labai gerai: Reikia pažymėti, kad p. Z. Jaunius, kaip teisėjas padarė didelę pažangą; yra pastabus, korektiškas ir savo kaip teisėjo autoritetu labai gerai sugeba valdyti rungtynių varžovus aikštėje.

Po rungtynių visi Kovo krepšininkai su savo vadovybe buvo pakviesti pasistiprinti Independiente klubo patalpose, kur stalai buvo papuošti gėlėmis ir Kovo klubo vėliavėle.

A. L. B-nės Hurlingham apylinkė taip pat surengė mūsų sportininkams puikias vaives, apie kurias plačiau parašysime sekančiame „Laiko“ numeryje.

Sporto koresp. J. iš D.

„ŽMOGUS - MISLĖ“

Atydžiai perskaitę ir išstudijavę prof. dr. J. Mačernio knygą „El hombre — Enigma“ (Žmogus — mislė) kiekvienas skaitytojas, jeigu jisai tikrai pajėgė suprasti, negalės kitaip įvertinti šį autoriaus darbą, kaip tikrai pagarbiai nulenkdamas galvą. Šioje knygoje yra sukauptas didelis, kritiškas ir ilgas autorius stebėto gyvenimo patyrimas ir ypač jo nepaprastas universalus išsilavinimas. Yra žmonių, net universitetą pabaigusių intelektualų, kurie užsidarę siauroj savo specialybė, užmiršta gyvenimą visai jo nestebėdami ir pasilikdami išmoktose savo žiniose ir dogmose iki pat mirties, — didelio tobulėjimo progreso jie nepadaro. Ar jie gyvens ilgiau ar trumpiau, — gyvenimas jiems patirties neatneš.

Yra tačiau ir kitų žmonių — juos aš pavadinčiau gyvenimo meisteriais, prie kurių priskaitau ir šios knygos autorių prof. dr. J. Mačernį. Jiems kiekviena nauja gyvenimo diena atneša ir naują patirtį, iš kurios jie darosi savo išvadas. Gyvenimas ir atydus jo raidos stebėjimas jiems yra antrosios mokslinės studijos, iš kurių formuojasi vienoks ar kitoks filosofinis galvojimas, papildantis jau turimas mokslo žinias, kaskart plėsdamas tokio žmogaus akiratį ir tobulindamas pačią asmenybę.

Šita gili, ilga ir dėmesio verta autorius patirtis, jo filosofinis galvojimas ir mokslinis apsiskaitymas yra drauge sujungti į vieną veiklą, nagrinėjantį patį opiausią mokslo klausimą — žmogaus esmę.

Saipytis ir kritikuoti mėgstas, ypač antireligiškai — antikatalikiškai nusiteikęs skaitytojas savo kėslams įvykdyti ras visada argumentų, nes filosofija, religija ir kiti abstraktieji mokslai nėra juk matematika. Tačiau pribrendusio intelektualo protu galvojant, būtų naivu tvirtinti, kad religija prieštarauja mokslui, arba atvirkščiai. Gilus mokslininkas bei objektyvus, atsidavęs ir pasišventęs gyvenimo stebėtojas — studijozas, juo jis daugiau pažins, juo jis daugiau supras ir atras vis didesnę ryšį tarp religijos ir savo mokslinės patirties, visada teigiamai įvertindamas neabejotiną religijos esmę.

Net ir nekatalikiškuose kraštuose įvairių klasių mokslininkai neabejoja žmogaus sielos egzistencija, bandydami šitai vaizdžiai įrodyti savo daugiamėciais eksperimentais. (Ne kalbu apie banalinį spiritizmą, bet apie rimtas žmogaus dvasines studijas ir joms atsidavusius mokslininkus).

Laisvamaninis galvojimas, o ypač tyčiojimas iš religijos gali būti praktikuojamas tikrai jaunuolių arba nesubrendusių vyrų tarpe, kurie yra truputį apsisikaitę ir mano, kad jų pažinimas yra galutinis, tobulas. Šitą galvojimą dažnai pergyvena tūlas protiniai bręstantis ir besiformuojas žmogus, įieškodamas pažinimo, atseit, siekdamas logikos.

Nesidroviovia čia viešai prisipažinti, kad štai pergyvenau ir aš, eilę metų klajodamas tarp įvairiakalbės literatūros ir vis įieškodamas religinės tiesos, kaip ir savo laiku L. Tolstojus, būdamas jai visai abejingas. Ne vienas nuoširdus ir atviras skaitytojas prisipažins, kad ir jis šitą pergyvenimą arba religinį šaltumą tam tikrame savo amžiuje yra turėjęs taip pat.

Besivystant protui ir bepradedant įvairių rūšių mokslines studijas susidaro ispūdis, kad mokslas gali išspręsti visus klausimus — jis yra dievaitis, — jei ne pats Dievas, o svar-

biausia, atrodo, kad mokslinės tiesos net prieštarauja religinėms tiesoms. Ir šicia yra klystama. Juo žmogus daugiau gilinasi į studijas ir juo daugiau praplečia savo akiratį įvairiais moksliniais klausimais, juo jis daugiau pradeda ir, pasakyčiau, sugeba suprasti, kad jo žinojimas yra labai menkas ir netobulas, nes jisai pats yra tikrai labai menka dalis tos nepaprastai Tikslingos Kūrybos — Slė-

Lietuvė motina prie ratelio išmokė sūnų ir dukrą eiti šviesos keltu.

pingos Visatos, kurią valdo mūsų protu nesuprantama Tobulybė — Dievas.

Tiesa, kai kas galėtų primesti, kad dabartinis atominio amžiaus žmogus yra jau taip toli nužengęs ir ypač ateity turi tokias perspektyvas, kad jis visus klausimus išspręstų pats vienas. Niekados. Toliau žengsime — daugiau rasime ir daugiau žinosime — šitai neginčytina, bet taip pat neginčytina, kad kaskart susidursime su vis daugiau ir komplikotesniu neišikumu. Atominės energijos išnaudojimas yra suieškotas takelis — vienas iš nepabaigiamos daugybės mums nežinomų takų, egzistuojančių šioj Slėpingoj Visatoj. Tačiau šitas takelis, mano mieli, toli gražu nėra mūsų pačių kūryba. Mes didžiujamės šią paslaptį susigraibstę, lyg pamestą žemėje grūdą suradę, bet jos nesukūrę. Mes galime elgtis su padovanotais — sukurtais dalykais pagal mūsų kaskart vis bujojančių ir išmoktą sugebėjimą. Galime lengvai paversti materiją į energiją ir jau net atvirkščiai, bet mes negalime nieko sukurti patys.

Netgi eilinis gyvybės klausimas mokslinė prasme yra tame pačiame taške, kaip ir prieš tūkstančius metų. Tiesa, yra gerai išstudijuotos gyvybės palaikymo sąlygos, primityvios celės mityba, jos reikalavimai, gyvenimas, dauginimasis ir mirtis, bet pati jos gyvybė, toji vitalinė jėga ir pats celių jungimasis į darnų organizmo vienetą — čia ir pasibaigia visos mūsų žinios. Jeigu ateitis ir išaiškins šitą vitalinę jėgą, bet niekuomet nesukurs gyvybės, maža to — niekad žmogui nebus įmanoma net jau turimą, tą padovanotą, negyvąją medžiagą paversti į gyvąją, nors biologinėj celių mitybos eigoj ji pati savaime papildo gyvąją celę ir tuo būdu padeda jai egzistuoti ir išlaikyti gyvybę. Mes galime taip pat išlaikyti gyvą netiktai celę, bet net visą vieną kitą kūno organą labora-

torinėj maitinamoj medžiagoj, arba čia ji taip užauginti iš konglomerato kelių gyvų celių bet „įpūsti“ gyvybę, kad ir kažkaip toli mūsų protas nueis — mes negalėsime tikrai niekada. Šita mūsų „įpūstoji“ gyvybė pasiliks tikrai tobulas ir visada dar galis būti tobulinamas techniškai robotas.

Užtinkame tezių, kad energija bei materija viena į kitą besikeisdamas galėtų būti amžinos, bet neužtinkame jokio rimtesnio tvirtinimo, kad gyvybė

pojūčiais ir išvystytu protu žmogus. Kiekvienas turi savo kelią, savo tikslą ir savo paskirtį bendroj Kūrėjo Visatoj.

Taigi atsidavus vien konkrečiam arba praktiniam mokslui negalima taip pat atmesti ir tikėjimo tiesos. (Kalbu ne vien apie religiją, bet bendrai apie tikėjimą pilna to žodžio prasme). Atmetus šitą tikėjimo tiesą, arba net daugelį filosofinių prileidimų, ir pats praktiškas mokslas atsidurtų didelėj stagnacijoj. Sakysim, aš tikiu ir žinau, kad Lietuva yra bolševikų okupuota ir teriojama, nors ten dabar negyvenu, taip pat aš tikiu ir žinau, kad yra Jeruzalė ir Golgotos vieta, nors jų nemačiau, lygiai aš tikiu kilnia religija, kuriai tiesas paskelbė patsai Kristus, ne fantazinis ir ne išgalvotas pasakų Kristus, bet žmogus ir Dievas, gyvenęs dar visai neseniai čia žemėje ir savo neginčijamais ir visam pasauliui labai gerai žinomais darbais įrodęs savo Dievybę.

Kam pagaliau uždaryti akis visai eilei atgamtiškų įvykių, kurie tebevyko ir dabar tebevyksta, atversdami į gilų religinį pasidavimą net didžiausius kritikus, buvusius antireliginius priešus ir žymų skaičių pačių rimčiausių mokslininkų. Vienas iš tokių įvykių labai rimtai prof. dr. J. Mačernio savo knygoje paminėtas yra Teresės Neumanaitės — dabartinės stigmatikės. Mielas netikintysis Tomai, vis vien kas Tamsta bebūtum, nesiginčykime, — jina dar tebevyvena — visada dar gali įsitikinti šių nepaprastų įvykių tikrumu, kuriais jau įsitikino eilė pasaulinių vyrų, studijuodami ir atsidėdami metų metus, kaip ir daugelis mūsų pačių tautiečių, ypač pabėgėlių.

Nebūkime lengvatikiais, netikėkime plepalais, tačiau atrinkdami pelus nuo grūdų, nepraleiskime pro šalį aiškių ir daug kartų masiniai patikrintų įvykių ir tikėkime arba patys jais įsitikinkime.

Naivu darosi, girdint nemokšas linkniuojant „progresyvumu“. „Progresingas“ žmogus, jų nuomone tariant — be tikėjimo — yra labai populiarus ypač komunistiniam pasauly. Man buvo juokinga klausytis „argumentų“ komunistuojančių jaunuolių lietuvių tarpe, kurie prof. dr. J. Mačernį ir mane, jį gynusių, — abu apvažinėjusį pasaulį, pažinusių įvairius universitetus, žmones, tautas, kalbas, papročius ir susilaukusiu žilo plauko bestudijuojant, bandė pavadinti „neprogresingais“ ir atsilikusiais veik nuo visko kas yra nauja ir modernu. Man buvo be galo gaila šių paklydu-

sių ir gerų mūsų tautiečių, kurie susidarius nepalankioms aplinkybėms klaidžioja, nepažindami tikrosios tiesos, nė apie „progresingą“ komunistinį gyvenimą, nė apie bet kokį religinį supratimą, kurio vienokiomis ar kitokiomis studijomis užsiima visas pasaulis nuo pačių seniausių žmogaus istorijos laiku, stengdamasis suprasti šios Slėpingosios Visatos raidą, prasmę ir patį atgamtiškumą, su kuriuo beveik kiekvienam žmogui gyvenime tenka susidurti, jeigu jisai yra tikrai pakankamai pastabus tokį atgamtiškumą užfiksuoti ir neuždaro sau akių.

Be „progresingumo“ didelė klaida dar yra painioti atskirų religingų žmonių, ypač dvasiškių klaidas su religija. Primate, kad toks ir toks dvasiškis arba net popiežius yra ten ir ten, tada ir tada suklydęs arba nusidėjęs. Dvasiškių suklydimas bei jo nuodėmės yra sau, o religija — vėl sau. Dvasiškis yra žmogus, kuris dažnai gali būti nuodėmingesnis už nedvasiški, bet ką šitai turi bendro su religija, — ar verta dėl to apkaltinti jau pačią religiją, bei ją atmesti! Reikalauti iš dvasiškių, kad jis būtų tobulas ir niekadous nesudėjęs būtų tas pats, kas reikalauti iš gydytojo, kad jis nesusergtų ir niekadous nenumirtų.

Prisidėdamas prie atsakymo į kai kuriuos jau padarytus autoriui užmetimus, tuo būdu nukrypau nuo tiesioginės savo temos.

Baigdamas aš sveikinu prof. dr. J. Mačernį, viena iš nedaugelio autorių, galėjusių taip gražiai sujungti mokslines ir religines tiesas drauge. Šią nepaprastą knygą, kurioj atspindi taip kilni autoriaus dvasia ir jo pavyzdingas universalumas, kuris kaskart vis daugiau tirpsta ir miršta mūsų naujose kartose, aš rekomenduoju visiems mūsų tautiečiams, ypač galvojančiam vyrų amžiaus jaunimui ir pedagogams, kurie ras joje sau įvairiaspalvės naudingos medžiagos. Ši autoriaus knyga uždega žvakę visiems tiesos, tobulėjimo ir pažinimo kelių beieškantiems.

Kai kurie labai drąsūs nors ir abstraktūs bei dar ginčytini autoriaus pasisakymai (ypač iš medicinos srities) nemeta jokio šešėlio jo knygai, bet yra būdingas autorius originalumas, kuris nėra peiktinas kūryboje, nes šitai pavaizduoja autoriaus savitą suformuotą nuomonę ir mintį, kurioje jis yra subrendęs.

Reikia tikrai viltis kuo greičiau išleisti šią knygą savo kalboj. Dr. Jz. Mikelionis

TIKIU

Koks yra žmogaus gyvenimo tikslas, kur jo išganymas? — štai klausimai, kurie išskiria žmones. Vieni įiešo čia, žemėje. Jie tiki į žmogų ir Jėgą. Jie paneigia Dievą ir Amžinybę. Kiti, išganymu suabejoję, visai juo nebetiki. Jiems gyvenimo yra tik pesimizmas ir prakelkimas. Tačiau tikrąjį kelią per pasaulio kryžkelius randa tik tas, kuris tiki į Dievą. Trys žmonių rūšys, — trys žmogiškieji CREDO.

*

JĖGOS ŽMOGUS

Tikiu į Žmogų, visagalį šio pasaulio daiktų kūrėją,
Ir į Mokslą, jo pirmąjį ir didžiausią kūrinių, mūsų viešpatį,
Kuris prasidėjo iš jo proto, gimė iš jo smegenų,
Kentėjo po kapitalo valdžia, buvo pavergtas ir išnaudotas,
Nužengė į proletariato pragarus, kėlėsi iš tarnybos žmonijos gerovei.
Ižengė į valdžią. Kaip diktatorius atsisedo dešinėje visagalio Teroro.
Iš ten jis eis teisti visų, kurie kitaip galvoja.
Tikiu į partijos programą, Diktatūrinės valstybės jėgą, Visų priešų sunaikinimą, Kūno viešpatavimą
Ir žemiškąjį žmogaus pažan-gos rojų.
Taip turi būti!

*

NUSIVYLIMO ŽMOGUS

Tikiu į Nebūtį, vylingų spar-nų kūrėją,
Ir į Baime, vienintelę jos dukterį, mūsų valdovę,
Kuri prasidėjo iš Nežinomybės, gimė iš nusivylimo,
Gyveno mano širdyje, augo ir bujojo.
Nužengė į sielos gelmes, pripildė jas neapykanta ir pykčiu.
Iš ten atnešė beviltiškai bėgantį laiką
Ir atėmė paskutinę viltį pri-sikėlimui.
Tikiu į Likimą,
Žmogaus vienišumą, bendruomenės nereikalingumą,
Bėgimą iš gyvenimo,
Laikinąjį apsisvaiginimą
Ir amžinąjį Nieką.
Taip yra!

*

TIKINTYSIS ŽMOGUS

Tikiu Dievą Tėvą Visagalį, dangaus ir žemės Sutvėrėją,
Ir Jėzų Kristų, vienatinį Jo Sūnų, mūsų Viešpatį,
Kurs prasidėjo iš Šventosios Dvasios, gimė iš Panos Marijos,
Kentėjo prie Pontijaus Piloto, buvo prikaltas prie kryžiaus, numiręs ir palaidotas.
Nužengė į pragarus. Trečiąją dieną kėlėsi iš numirusių.
Ižengė į dangų. Sėdi dešinėje Dievo Tėvo Visagalio.
Iš ten ateis gyvųjų ir mirusiųjų teisti.
Tikiu į Šventąją Dvasią, Šventąją visuotiną Bažnyčią, šventųjų bendravimą,
Nuodėmių atleidimą,
Kūno iš numirusių atsikėlimą ir amžinąjį gyvenimą.
Amen! („Ateitis“)

REUMATIZMAS

Vargiai rasime žmogų, kuris nebūtų girdėjęs šio vardo. Reumatizmu serga žmonės ir gyvuliai. Visame pasaulyje priskaitoma apie 100 milijonų reumatikų. Europoje ir Amerikoje yra 8 kartus daugiau sergančių reumatizmu negu džiava. Apytikriai Vak. Vokietijoje reumatizmu serga 4,35%, ir per metus dėl to turima apie 750 milijonų markių nuostolių. Šveicarijoje iš visų susirgimų reumatizmas sudaro 21%, nuostolių turima apie 300 milijonų frankų. Anglijoje reumatizmo gydymui išleidžiama 30 milijonų svarų sterlingų į metus. Italijoje serga apie 350 tūkst. žmonių. Olandija beveik visus gydymui skirtus pinigus išleidžia reumatizmui gydyti. Š. Amerikoje serga 12% visų dirbančių žmonių, dėlto į metus prarandama apie 100 mil. darbo dienų ir gydymui išleidžiama apie 100 mil. dolerių.

Jau daugelis šimtų metų ši liga yra žinoma liaudies medicinai. Apie 2000 metų jau aiškina šios ligos atsiradimo priežastis, bet iki šių dienų, nežinant, kad įvairiomis priemonėmis pavyksta ją išgydyti, dar nėra tikrai žinomas šią ligą sukeliantis priešinys. Medicinai reumatizmą skirsto į raumenų ir sąnarių reumatizmą ir uricose (šlapumo rūgšties išskyrimas į sąnarius), kuri atsiranda dėl medžiagų apykaitos suirimo.

Nuo tikro reumatizmo skiriamas sąnarių skaudėjimas nuo nuovargio. Skausmas yra visai panašus į reumatizmą. Yra ištirta, kad 85% suserga reumatizmu po įvairių nežymių ligų, kaip gripo, anginos ir kt. Minimos ligos sukeliama bakterijų. Svarbų vaidmenį čia vaidina nematomi streptokokai, kurie mikroskope atrodo, kaip akiniuotos gyvatės (kobros). New Yorko vienoj ligoninėj tyrinėtojai Coburn ir Pauli padarė apie 50.000 tyrimų ligoniuose, sergančiuose kaklo uždegimu, ir rado apie pusę tuzino įvairių bakterijų. Tie ligoniai, pas kuriuos buvo rasta gyvatės išvaizdos streptokokai, vėliau susirgo reumatizmu. Coburn, darydamas mirusių nuo reumatizmo vaikų lauvuose, nerado nei širdyje, nei inkstuose, kurie rodo aiškūs reumatizmo pakeitimus, jokio specif.

nio ligos sukėlėjo. Jis, žinodamas, kad pietiniuose Amerikos kraštuose reumatizmas retai pasitaiko, pasiuntė 10 vaikų, sergančių reumatizmu, į Puerto Rico, ir vaikai po kelių savaičių pasveiko. 1932 m. vaikai, sergantieji reumatizmu, iš Bostono buvo pasiųsti į Miami ir visi pasveiko.

Kadangi nėra galimybių visų sergančių reumatizmu išsiųsti į šiltus kraštus, įsiekoma būdų gyvatės pavidalo streptokokus sunaikinti užkrėtimo vietoje. Masinis užsikrėtimas daugiausiai prasideda gomurio liaukose ir pūliuojančiose dantų šaknyse. Dažnai pakanka sunaikinti bakterijas užkrėtimo vietoje, ir reumatizmas bei kitos ligos tuoju praeina. Bet yra ir neįvairių žmonių, kurie, turėdami minėtų bakterijų, nesuserga reumatizmu. Manoma, kad didelį vaidmenį vaidina perdidelis jautrumas (alergija). Gydymo būdams nustatyti daug padeda kraujo tyrimai.

Gydymui nuo reumatizmo vartojama daugelis priemonių: skaudamas vietas duodama bitėms sugelti, skaudama kūno dalis kišama į skruzdėlyną, plakama su šviežiai nuskintomis dilgėlėmis, kas turi sveiką širdį, atsikėlęs anksti rytą lenda į naujai nupiauto šieno kupetą: kiti sako, kad pasveiksta, valgydami daug salotų, gerdami citrinų arba kibio šaknies sunką, nuo srovažolių, žilvičio žievių, beržo lapų, pupų žievių, žibučių ir kitų augalų arbatos. Madoje yra ir Kneipo gydymo būdai, šilima, trumpas bangos, salicilo ir dukso druskos. Dr. Ulrich, naudodamasis Faradėjaus dėsniumi, yra išradęs vidinius marškinius, kurie sergantį apsaugo nuo atmosferinių ir elektrinių spinduliavimų. Sakoma, kad šie marškiniai kai kuriems reumatikams tikrai pagelbsti.

Paskutiniu metu vėl pasidarė populiarus gydymas purvo tynėmis. Šis būdas buvo žinomas jau gilioje senovėje. Jau Plinius aprašinėjo purvo vonias. Anksčiau manyta, kad durpyno purvas, atiduodamas žmogaus kūnui šilumą, jį gydo. Tačiau nauji tyrimai parodė daug didesnes jo veikimo savybes. Gerai pribrendusiam durpyne rasta apie 50 aktyviai veikiančių medžiagų,

kaip harmonų, vitaminų ir humino rūgšties. Manoma, kad minėtos medžiagos, per odą persisunkusios, patenka į kraujo apytaką. Humino rūgšties vonios suveiklina organizme hormono gamybą 50—100%, tarp jų ir garsiojo hormono Cortison. Kraujuje hormonų veidrodis padidėja. Be to, purvo vonios gydo ne tik chronišką reumatizmą, bet ir visą eilę moterų ligų bei chroniškų uždegimų.

Durpynai turi daug paslapčių. Medžiotojai seniai yra pastebėję, kad sergantieji laukiniai gyvuliai eina gerti durpynų vandens. Žmonės, gerdami durpynų vandenį, išslydo tulžies, žarnų ir skilvio ligas, taip pat gerai gydo ir skilvio žaizdas. Vokietijoje durpynų vanduo konservų dėžutėse parduodamas vaistinėse. Tie, kurie negali nuvykti į purvo vandens gydyklą, nusipirke vaistinėse durpynų vandens, gali gydytis namuose. Vienai voniai pakanka ketvirtadalis arba pusė litro durpyno vandens.

Panaudojant durpyno medžiagas, yra pagamintas sūris, kuris iš paviršiaus atrodo baltas, o viduje yra juodas. Šio sūrio veikimas dar tiriamas.

Kanadietis prof. H. Selye mano, kad reumatizmas yra prisitaikymo liga, t. y. organizmo atsakymas į įvairius jaudinimus: šaltį, šilumą, pavargimą, protinį įtempimą, sužėdimą, apsikrėtimą ir nervinius sukrėtimus. Kenksmingi jaudinimai veikia į hyphophyse (smegenų dalis), kuri tuoju išskiria hormonus. Hormonas Ach j priekščiai veikia į tuoj padidėja hormona Cortison gamyba. Šis hormonas gydo uždegimus, todėl pašalina ir reumatizmą. Bet priekščiai gamina ir kitą hormoną, kuris išsukia uždegimus, todėl, kol organizme yra minėtų hormonų gamybos lygsvara, jis yra sveikas. Lygsvara suirus, organizmas suserga.

1949 m. atradus Cortison ir Ach hormonus, manyta, kad reumatizmo gydymas jau yra išspręstas, nes, panaudojus šiuos vaistus, pasveiko visi reumatizmo sulaužyti paliečiai. Tačiau 100 gramų Cortisonos pagaminti reikalinga 40 karvių tulžies, o 500 gramų hormono Ach pagaminti — pusės milijono kiaulių hipofizijų. Darant tolimesnius tyrimus, nustatyta, kad, nustojus daryti švirkštumus,

reumatizmas pasikartoja.

Vokietijoje dr. K. Weidner įsteigė kliniką, kurioje gydoma miegu. Su pasisekimu esą išgydoma astma, migrena, skydinių liaukų blogas veikimas. Basedovo liga, augštas kraujo spaudimas, smegenų uždegimas, laiku pastebėtas vaikų paralyžis, inkstų uždegimas, širdies vožtuvų uždegimas ir aštrusis reumatizmas. Pradžioje ligoniu duodamas nekenksmingas miegamųjų vaistų kiekis, o kai ligonis po 8 val. atsibunda, jam duodama išgerti vaisių sunkos ir vėl duodama tų pačių vaistų. Vėliau miegas palaikomas, darant gryno vandens išvirkštumus. Šis gydymas tęsiasi 7 dienas. Per šį laiką sustiprėja nervai, kraujo apytaka ir organizmas pats nugali ligą.

Klinikos vedėjas sako, kad gydymo miegu negalima išgydyti visų ligų, bet jį galima jungti su kitais gydymo būdais. Gydomas miegas nieko bendro neturi su hipnoze ir prailginta narkoze. Šio miego metu sukraunamos darbo metu sunaudotos baltymų medžiagos ir nervuose fosforo rūgšties kaliaus. Padidėjus fosforo rūgšties kaliaus kiekiui, padidėja ir nervų elektrinė energija. Kraujo rūgštingumas sumažėja, kepenų ir blužnies veikimas sustiprėja, taip pat sumažėja, kraujo spaudimas. Kraujo indai darosi elastingi.

Norima gydymą miegu pratęsti iki 3 mėnesių ir panaudoti kaip paramą gydymui nuo vėžio. Miegas išpildo žmogaus norus ir suteikia jam grožio, gyvą išvaizdą bei patvarumą. Miegas per tris dienas nemokamai padaro tai, ko brangiausios gydymo priemonės negali padaryti.

Š. Amerikoje bandoma vaikus nuo mirtingo sąnarių ir širdies reumatizmo apsaugoti, panaudojant biciliną. Bicilinas yra tos pačios rūšies vaistas, kaip ir penicilinas. Bicilinas nelaikomas specifiniu vaistu, bet jis apsaugo vaikus nuo naujų reumatizmo apsikrėtimų ir tuo palengvina reumatizmo gydymą. Dr. S. Yrvingtone sako, kad dar nežinoma, kokį pasisekimą turės šie nauji vaistai, bet, biciliną panaudojant, jau pavyko išgelbėti daug žmonių gyvybių.

Dr. J. Narbutas

ŽINIOS IŠ AUSTRALIJOS

Kun. Pr. Vaseriui vadovaujant, Melbourne lietuvių parapijoje vyksta gana gyvas judėjimas. Į lietuvišką pamaldas susirenka nuo 450 iki 800 žmonių. Neturėdami savos šventovės, esame prisiglaudę australų St. Joho Nth Richmondo bažnyčioje. Melbourne yra vienas iš stipriausių lietuviškos kolonijos Australijoje vietų, kur pirmiausiai susiorganizavo lietuviška parapija.

— Gruodžio mėn. 27 — 28 d. d. Melbourne vyko Australijos lietuvių katalikiškosios akcijos darbuotojų suvažiavimas. Išrinkta rajoninė valdyba su centru Melbourne. Katalikiškosios akcijos suvažiavimas pagėidavo pradėti leisti katalikiškos minties laikraštį „Švyturys“ leidžiamas rotatorium ir redaguojamas kun. Pr. Vaserio ir Br. Zumerio negali pilnai patenkinti skaitytojų. Kiek girdėti, ieškoma pirkti nuosava spaustuve.

Iš katalikiškųjų organizacijų labai aktyvūs yra ateitininkai, kurių meno būrelis pasirodė minėjimuose su įdomia ir įvairia programa. Tikimasi, kad ateitininkų veikla dar pagerės paskyrus centrui rajono vadu p. V. Čežauską. Tenka paminėti ir ateitininkus sendraugius, kurie lietuviškam gyvenimui duoda nemažą impulsą.

Kur reikia širdies ir pagalbos, ten skuba katalikiškos moterys p. Civišienės vadovaujamos. Jos išrenka Vasario 16 d. gimnazijai užsėdėti mokesnį ir nuolatos šelpia Saleziečių gimnaziją Italijoje.

— Naujai išrinktoji bendruomenės valdyba, artimai bendradarbiaudama su kun. Pr. Vaseriu, pradėjo dirbti kontakte su parapijos taryba. Vienybė — galybė.

— Tenka pasidžiaugti, kad šiais mokslo metais, sekmadieninę lietuvių parapijos mokyklą lanko virš 60 mokinių. Mokyklai vadovauja kun. Pr. Vaseriš, o jos vedėju yra p. Samulis, padedant mokytojams p. Br. Zumeriui ir p. Švambariui. F. R.

ŠVEICARIJA

* **Dalyvaus ir lietuvių skautės.** Šiais metais per Sekmines šveicarijoje įvyksta tarptautinė skautių stovykla. Šioje stovykloje dalyvaus ir laisvajame pasaulyje gyvenančių lietuvių skautų atstovės.

JONAS GAILIUS

GUNDYMAI

A p y s a k a

(Tęsinys)

— Bet aš jus suprantu ir visai iš jūsų nesijuokiu, — ar tai tyčia, ar nesuprasdamas pasiskubina Balys.

— Aš ne apie jus, p. Baly...

Stefanija vėl nuleidžia galvą.

Balys pasižiūri į jos nuliūdusį veidą, į baltas, permatomas rankas ir paima ją už rankos.

— Jei tik galėčiau, aš jums sukurčiau tokį pasaulį; kur niekas nė menkiausiu žodžiu jūsų neužgautų, p. Stefanija.

Tuo metu subilda Aldonos žingsniai. Stefanija krūpteli ir instinktyviai atstumia Balio ranką.

— Jūs ką nors linksmo pasakykite, kad p. Aldona nieko nepastebėtų, — paprašo.

„Tvarka!“ džiaugiasi Balys. „Tarp jos ir manęs jau yra maža paslaptis!“

— Ponia! Paklauskite! — linksmi sušunka ir, padaręs nelaimingą išraišką, deklamuoja:

Šiandien rodos man jau kita, —

ne žmona, ne kaime, —

kas ją žino, kokia šita

būna kartais laimė!..

— O, Balys jau už mane kalba! — sušunka lėkusi Aldona. — Visai teisingai: ne žmona, ne kaime... Geriausiai būti laisvam kaip paukščiui ir nesirūpinti savo židinio kurstymu. Ir taip yra kas jį užpučia. Ar ne taip, Stefanija.

Stefanija nieko neatsako, bet prievarta nusišypso.

— Jūs kažinko nuliūdusi, Stefanija! Negi Balys spėjo užgauti? Fui, taip labai negražu, Baly! — įkišusi pirštus į jo plaukus, spusteli galvą.

— Ne, p. Balys visai manęs neužgavo! Jis buvo labai įdomus ir mandagus.

— Stengiausi, kad tik ponija nenuobodžiautų ir manęs vieno nepalikėtų.

— Abejoju, ar pataikei. Stefanija, man rodos, mėgsta rimtas kalbas, o pats pradėjai eilėraščius deklamuoti!

— Ar eilėraščiai nerimtas dalykas?! — žvilgterėjęs į Stefaniją, paklausia Balys. — Juk į juos sudėta mūsų tautos siela!

— Pats nori atrasti sielą, bet nežinai, kur jos jieskoti. Tikrą sielą turi tik moterys, dėlto taip besieliai vyrai į jas veržiasi!

— Iš kur jūs tokią naują teoriją ištraukėte? — nustemba Balys.

— Žinoma, kad ne iš kavinuko, o iš savo moteriškos dūšios, — tartum pasididžiudama atšauna Aldona.

Visi trys gurkšoja kavą ir juokaudami šokinėja nuo vienos temos prie kitos. Tačiau kalboms vadovauja Aldona, kuri ir nori ką nors aštresnio pasakyti, bijo užgauti ar nustebinti Stefaniją. Ji jaučia, kad perdidelis kiekis prieskonių gali sugadinti visą verdamą sriubą.

Kai Stefanija pagaliau atsistoja ir padėkoja už malonią draugystę, Balys pasiūlo ją palydėti. Ji iš karto priešinasi, paskui sutinka.

— Gaila, kad taip trumpai galėjau vienas su jumis pasikalbėti, — sako. — O aš taip pasiilgau sielos, kuriai galėčiau savo paslaptis patikėti. Ar gali turėti vilčių, kad kada nors sutiksime vėl su manimi pasimatyti?

— Gal kada prie progos... Bet jūs atsiminkite, kad aš tekėjusi moteris. Ką mano vyras ar žmonės pasakys?!

— Bene jie žinos?

— Šiais laikais greitai viskas sužinoma. O be to, juk aš turiu sąžinę?

— Sąžinė visi turime ir stengiamės jai nenusikalsti. Negi jūs nuoširdų pasikalbėjimą laikote nusikalstamu?

— Vieną kitą — ne, bet nuolatinį, nenutrūkstamą — taip.

— O aš kaip tik ir turiu galvoje kartkartinį pa-

simatymą. Sakysime, už savaitės. Jei būtų galima, užiečiau pas jus.

— Geriau jūs man kada nors paskambinkite. Tarp dešimtos ir vienuoliktos.

— Labai gerai! Ačiū, ponია!

— Na, o dabar ir sudiev! Toliau nelydekite. O be to ir p. Aldona jūsų laukia.

— Aldona? Ką ta Aldona... Bet kad taip nusprendėte, tegu! Labai dėkoju už brangią pažintį, — ir paspaudęs ranką, lėtai žingsniais grįžta atgal.

Stefanija įsuka į pagrindinę gatvę ir nori išlieti į skubančių žmonių tarpą. Tačiau tuoju pajunta, kaip nevyksta. Jai atrodo, kad kiekvienas praeivis iš jos veido supranta, kur ji buvo. Tokie sunkūs pasidaro puošnūs rūbai ir tokia našta tvarkingai sudėti plaukai.

Ir viduje pradeda vis garsiau priekaištauti: „Na, ką? Lengviau dabar? O gal priešingai... Buvai per daug atvira ir be reikalo su pirmąkart sutiktu žmogumi leidaisi į intymias kalbas. Be reikalo jam ir vilčių davei. Juk tau visa tai negalima...“

Stefanijos skruostai ikaista. Tiesiog degte dega. Jai atrodo, kad kiekviena praeivių pora ją kaltina.

Šalia pamato atvirą bažnyčią. Nors dienos metu niekad jona neužeidavo, tačiau kažkokia vidinė jėga priverčia ten užsukti.

Įėjusi apusidairo ir nudžiungta, kad bažnyčioje nėra nė vieno žmogaus. Priklaupti, nueina prie Dievo Motinos statulos.

Atsiklaupia, pasižiūri į ramų Marijos veidą, sudėtas rankas ir pati apsikniaubia.

„Marija, atleisk man!“ prašo. „Ir nekaltink!.. Eju ramybės jieskoti, o atradau dar didesnę nerimą. Aš bijau, mano Motina, aš labai bijau dėl savo šeimos, dėl savo vyro... dėl pačios savęs... Tu globok mane... ir neatitolink Mato... aš blaškaus, aš nežinau, ką daryti...“

Stefanija klūpo ir negali atplėsti akių nuo Mados veido.

Ji jaučia, kaip ramybė liejasi į jos širdį, kraują, sąnarius.

(Bus daugiau)

Budėk

VIEŃŠAS VIGI

SKAUTŲ SKYRIŲ veda vyr. skltm. Vyt. Namikas

Man labai nemalonu, kad mūsų mažasis sūnus jums sudarė tiek rūpesčių — tarė jina, pertraukdama tylą.

— Matau — ištare mokytojas, lyg kalbėdamas patsai su savimi. Matau, kad turite kovoti vienas. Bet reikia, kad būtų nubaustas kaltasis, antraip jis vėl laikys savo priešpaudoj visą klasę ir toliau kankins mažąjį silpną Viktorą Gamber. Bijodami Jono, nei vienas neišdrįsta man pasakyti. Laimė, kad dar yra kelios drąsios mergaitės. Pavyzdžiui šį rytą, Hedwige Frei, atsistojusi išpasakojo visas Jono išdaigas. Yra būtina, kad vieną kartą viskas užsibaigtų. Žiauri jėga negali valdyti mano mokinius. Jeigu mano žodžių neužteks, paprašysiu, kad Jonas būtų perkeltas į kitą klasę, kur yra savarankiškesnių berniukų. Nesuvaldoma ir pavojinga, kaip jo valia, į lygsvarą turi būti atstatoma per tokius pat vaikus, kaip jis. Taip jis teismoks užimti sau skirtą vietą. Bet tarp mano mokinių aš neturiu tokių berniukų.

— Jūs rimtai kalbate?

— Savaimė aišku.

— Perkelti į kitą klasę? Niekaš! Jonas jus myli labiau nei viską. Nu klauskite jį, kaip jums atrodytų geriau. Ir aš jums būsiu dėkinga, jei viskas liks tvarkoje iki sugrįš mano vyras. Bet palikite Joną savo klasėje, jus maldauja...

Ponia Grob kalbėjo dusliu, pilnu nerimo, balsu.

„Motina kenčia daugiau negu sūnus“ — tarė sau mokytojas.

Grįždamas namo apsvaistė ką jis turės daryti. Mylėjo Joną. Niekaš neturėjo labiau pasišventusio mokinio. Joks kitas nebuvo pasirodęs toks paklusnus. Ir kodėl gi atsitiko taip, kad tas puikus protas, ta smarki jėga turėjo suklysti ir tiko tik engti silpnuosius, o ne jiems padėti?

DU TĖVAI — DU VARDAI

V

Po to skaudaus praleisto mokyklų ryto. Vigi darėsi vis niūresnis ir niūresnis. Prisilėgta įvairiausių abejojimų, vengė net savo giminių. Bet daugiausiai jį kankino klausimas: „Kodėl mano mama, man niekad nieko nesakė?“ Visi jo širdies kampiliai net ir mamai buvo uždaryti. Su tėvu netik kad nekabėjo, bet vengė net žvilgtelti jį. Dabar tame vyre viskas jam buvo svetima: jo šiurkšti kalba, jo

elgesys kalbant su kitais, jo paprotys prie stalo pasmeigti šakute dubeny valgio gabalėlį. Ir paskui, vakare išimdavo iš burnos raudoną plokštelę ir įdėdavo ją į vandens stiklinę. Daugelį metų Vigi matė visa tai ir jam atrodydavo visiškai natūralu. Bet dabar visa tai jį erzindavo.

PATĖVIS!

Tas žodis jam sudrebindavo širdį. Veltui jis kovojo su tuo jausmu. Jis vadino tą vyrą „tėte“ nežinodamas, kad šis nebuvo juo. Kaip jie taip apgaudinėdavo jo švenčiausius jausmus?!

„Gatvėje Vigi slinkdavo kaip šešėlis.“

„Sveikas Gamber! Sveikas Steubli!“ — šaukdavo jam iš visų pusių, iš pradžių nedrąsiai, paskiau vis dažniau ir drąsiau. Vieną popietį Walteris Zorn, sustikęs Vigi prieš namus, jam pasakė: „Grob paskleidė po visur ir su visom smulkmenom visa tai, kas įvyko tavo namuose“.

Vigi bėgdavo nuo savo naujo ir tikrojo vardo, kuris jam atrodė tikras prakeikimas. Kartais išbūdavo visą dieną, nematydamas patėvio, kuris, vis būdamas be darbo, išėdavo jį miškus ir rinkdavo malkas ir grybus, kurių auksinis atspalvis pripildydavo visą virtuvę.

„O jei tarp jų būtų koks nors nuodingas?“ neramiai pagalvodavo Vigi ir stengdavosi nevalgyti. Jo mama nė nepastebėdavo, kad berniukas kramtydavo tuos pačius grybų kšnelius. Mama labai mėgo grybauti ir valgydavo juos su didžiausiu pasigardžiu.

— O jei mama mirytų!...

Kartais alkis jas neleisdavo miegoti. Tada jį kankindavo mintys apie mamą. Jam labiausiai patikdavo ruošiant pamokas pasilikti iki vėlumos, nes tada mama atsisėdavo šalia jo ir tyliai megzdavo, nesirūpindama, kad jau vėlu. Vieną kartą jį užsūnė apie Vigi tėvą. Tada jis užvertė savo knygas ir sąsiuvinius ir pasislėpė savo kambary.

Po to, jį kalbėdavo tik apie menkiekius. Vieną naktį jį grįžo labai patenkinta iš darbo.

— Išivaizduok tik — tarė jam, tėtei pavyko labai pigiai, beveik kaip už gerus arbatpinigius, nusipirkti naudotą dviratį. Ir dabar nori jį pataisyti sau. Matysi, atrods kaip naujas.

veliai p. p. Davidoniai pasistatė net dvi chalet - vilas.

K

* Balandžio 9 d. šachmatų partiją Llavallol klubo naudai laimėjo lietuvis Benediktas Platakis. Jis žaidė su Remedios de Escalada klubu.

Llavalloliškis

* Pranešama Temperley ir apylinkių lietuviams, kad balandžio pabaigoje Lomas de Zamora apylinkėje prasidės (revaluacion de propiedad). Šiuos darbus padaro — parašo p. A. Repečka, c. Avellaneda 1001. Temperley.

ŽODIS APIE „BENAMIUS“

„Benamiai“ — yra pavyzdingas tos rūšies paveikslas, rodąs tikrąjį lietuvių tremtinių dvasinį ir fizinį skurdą.

„Benamius“ tikrai ir galėjo parašyti tvirtai ir atspari, dar internacionalu nesugadinta, lietuviu dvasia, jo drąsa ir nepaprasti gabumai.

Mūsų literatūros rezerve, gal bus pirmoji, tos rūšies, vykusiai ir gana vaizdžiai parašyta Dr. J. Mikelio knyga.

„Benamiai“ parodo kokias didvyriškas kliūtis turi pernešti ištremtas žmogus. Nebuvus emigrantu, sunku ir įsivaizduoti, kad atsirastų tokių kliūčių

ir tokių žmonių, su kuriais tektų dirbti ir tokiose nelygiose sąlygose su jais kovoti.

Kiekvienam lietuviui patartina perskaityti „Benamiai“, kuriuose ras daug panašumų atvykus išskirti į svetimą kraštą.

Mok. A. Repečka

BERISSO

Š. m. balandžio 16 d. Berisso Lietuvių Katalikų Savišalpos ir Kultūros Dr-ja „Mindaugas“ šventė 24 metų gyvavimo sukaktį. Šventė įvyko Dr-jos patalpose, Napoles 4260, Berisso. Atidarymo žodį tarė „Mindaugo“ Dr-jos pirmininkas p. S. Dulksnys, trumpai apibūdindamas dr-jos kūrimosi, vystymosi raidą bei ateities planus. Sklandžiai pranešinėjant dienos programą p-lei Nelidai Stašytei, sekė lietuviškų organizacijų sveikinimai. Inžinierių Sąjungos vardu sveikino inž. J. Ramanauskas, Susivienijimo Lietuvių Argentinoje vardu Napoleonas Pimpe, A. L. Balso vardu K. Norkus. Lietuvių Centro pirmininkas J. L. Mičiūdas su delegacija, sveikindamas „Mindaugo“ Dr-ją, įteikė gražų adresą. „Laiko“ vardu sveikino „Laiko“ atstovas Pijus Gudelevičius. Draugiją sveikino taip pat ir ukrainiečių draugijos, raštu šv. Cecilijos choras, Klubas „Vytiš“ ir eilė kitų organizacijų. Buvo gautas sveikinimas Valsybės Prezidento vardu, kuri čia patiekiami:

PODER EJECUTIVO NACIONAL
Secretaría de Asuntos Políticos
Buenos Aires, 24 de Marzo de 1955

Al señor Presidente de la Sociedad Litwana Católica Cultural y de Socorros Mutuos „MINDAUGAS“.
Napoles 4260 — Berisso.

Pcia. de BUENOS AIRES.

Tengo el agrado de dirigirme al señor Presidente y por su digno intermedio a los demás miembros de la Comisión Directiva y socios en general, complaciéndome en hacerle llegar en nombre del Excelentísimo señor Presidente de la Nación, General JUAN PERON y por especial encargo de S. E. el señor Secretario de Asuntos Políticos del Poder Ejecutivo Nacional, Contraalmirante don ALBERTO TEISAIRE, sus congratulaciones más cordiales con motivo del XXIV Aniversario que celebra esa agrupación el día 29 del corriente mes, formulando al propio tiempo los mejores votos por su constante progreso.

Aprovecho la oportunidad para expresar la el testimonio de mi consideración más distinguida.

BERNADO NEUSTADT
Director General de Relaciones con las Organizaciones del Pueblo.

Sveikinimams pasibaigus, sekė vieno veiksmo N. Gintalo drama „Šventadarbiai“. Veikalas iš knygnešių gyvenimo. Režisuojant P. Strolia, vaidintojai V. Stundžia, A. Marcinkevičienė, Pr. Strolia, A. Petraitytė, E. Maziukaitė, T. Slapšys, K. Pilka ir K. Janionis puikiai atliko savo roles. Sufleriuo M. Žagrakalis. Publika buvo nukelta į tuos laikus, kada kiekvienas lietuvis kovojo už spausdintą lietuvišką žodį ir negailėjo gausių plovimų, norėdama išreikšti dėkingumą „Mindaugo“ Dr-jai už gražų parengimą. Deklamacijas išpildė P. Šimėnas, A. Šimėnaitė ir J. Trinskytė. Monologą pasakė R. J. Petronis. Dueta išpildė K. Pilka ir P. Strolia, akompanuojant V. Stundžiai. Buvo padainuota „Už jūrių marių“ ir „Ar aš tau, sese, nesakiau“. Vėliau K. Pilka, akompanuojant tam pačiam pianistui padainavo solo „Oi pūtė, pūtė“. Visus klausytojai palydėjo smarkiais plojimais.

Svečiai buvo puikiai pavaišinti, o jaunimas linksminosi gražioje šeimyniškoje nuotaikoje.

Sekancią dieną, sekmadienį, „Mindaugo“ Dr-ja skaitlingai

dalyvavo šv. Mišiose už „Mindaugo“ Dr-jos narius, o po to turėjo asado. Svečiams patarnavo p. p. mokytojos ir studentės. Mindaugiečius sveikino vietos klebonas kun. Chocarro ir lietuviškos kolonijos kapelionas kun. J. Margis, MIC. Sekė eilė kitų draugijų sveikinimų. Stalus papuošė Berisso choras. Baigiantis vaišėms, asado kepėjams J. Gabriūnui, K. Janoniui, J. Kulakauskui, stalų paruošėjoms E. Vogulienei ir O. Zemaitienei bei p. p. Mokytojoms, studentėms, patarnavusioms prie stalų, svečiai sušuko tris kartus lietuvišką „valio“. Dalyvavusieji vaišėse dėkingumo ženklais smarkiais plojimais palydėjo gražias „Mindaugo“ Dr-jos pastangas kelti visur kur tik galima lietuvišką dvasią ir palaikyti lietuviškose kolonijose mūsų tautinės tradicijas.

* Gegužės 15 d. „Mindaugo“ Dr-ja mini Motinos Dieną. Pamaldos Berisso lietuviams (Sudėtinės Mišios) bus 10 val. parapijos bažnyčioje. Gyvojo Romančiaus Dr-jos susirinkimas įvyks 4 val. popiet p. Mikelaitytės namuose, Habana 747, Berisso, o 5 val. „Mindaugo“ Dr-ja ruošia Motinos Dienos minėjimą savose patalpose, Napoles 4260, su vaidinimu, dainomis ir tautiniais šokiais. Kviečiami visi Berisso lietuviai pagerbti savo motinas, atsilankant į pamaldas ir Motinos Dienos minėjimą.

* Š. m. balandžio 16 d. Savišalpos ir Kultūros Dr-ja „Nemunas“ turėjo asado, naujosios svetainės atidarymo progą, kurioje dalyvavo apie 250 narių ir svečių. Sveikino organizacijų atstovai. Grojant „Nemuno“ Dr-jos orkestrui, jauni ir seni šoko iki ryto.

* Naujai „Nemuno“ Dr-jos svetainei papuošti, meno mėgėjai p. Bronius Rakūnas ir Jonas Voliuntas padovanojo po gražų paveikslą.

Naujoji „Nemuno“ Dr-jos statyba yra galutinai užbaigta. Gražiai išdažyta, įrengta praktiška krosnis kepti asadui, svetainė, ruošos kambarys, gražus balkonas, papuoštas lietuviškais motyvais. Patį darbą atliko Dr-jos nariai. Daugiausia prisidėjo Kostas Mikelaitytis, Kazimieras Kvėdaras, Povilas Mažuolis, Alfonsas Kalibatas, Karolis Ivoškevičius, Bronius Akšenavičius. Šiems, ir visiems, prisidėjusiems prie statybos darbų, Nemuno Dr-ja nuoširdžiai dėkoja.

K. Saduko ir H. Gomez jungtuvės Lietuvių šv. Kazimiero bažnyčioje, Rosario. Kūmais buvo Sra. de Go kolonijos veikėjas K. Sadukas.

Oeste, rengia didelį vakarą su įdomia ir įvairia programa. Dalyvauts pagarsėjus vaikūčių artistų grupe, vadovaujama p-lės Mabel Bruna ir žymusis indų magikas Mac Man Jam. Po programos bendras pasilinksminimas. Bilietai gaunami prie įėjimo.

HURLINGHAM

Lietuviškos pamaldos Hurlinghame bus kiekvieną antrą mėnesio sekmadienį. Pirmosios šiais metais pamaldos bus gegužės 8 d. 9 val. parapijos bažnyčioje.

SP. KLUBO KOVO PADEKA

Hurl. B-nės pirm. kap. V. Diminskiui ir v-bos nariams: J. Vilimui, A. Gobiui, Juškevičiui ir Lebedai už suruoštas vaišes po įvykusių rugtynių, Ponai mokyti. E. Diminskienei už puikiai paruoštas rožių puokstes, perristas taut. kaspinais, Ponai E. Bubnovienei už paruošimą klubo vėliavėlės, Panelėms R. Židelytei ir J. Zuozaitei už įteikimą gėlių ekipų vadovams, p. inž. Vyt. Gogeliui su Ponia, p. optikas V. Rasiūnas su Ponia, F. Vaitkevičiui ir Ponai Marcinkevičienei, atvykusiems iš tolimų apylinkių padrašinimui mūsų žaliųjų varžybose ir visai liet. kolonijai, kurie malonėjo savo atsilankymu prisidėti prie sportininkų vaišių.

Sp. Klubu Kovas Valdyba taria nuoširdų lietuvišką aciu!

ROSARIO

KRIKŠTYNOS

Šiomis dienomis lietuvių šv. Kazimiero bažnyčioje pakrikštytas Adolfas A. Petruškevičius. Krikšto tėvais buvo P. Ampara D. de Lopez ir Feliksas Tumnis. Dolores ir Adolfas Petruškevičiai surengė šeimos nariams gražias vaišes.

* P. Šimauskienė buvo atvykusi į Rosario miestą iš Bs. Aires ir apsistojusi pas B. ir A. Svarlius. Ta proga aplankė šv. Kazimiero lietuvių bažnyčią, kuri jai padarė labai gražų įspūdį.

Nuo balandžio mėnesio Swifto skerdyklos smarkiai pradėjo darbą. Buvo gauti dideli už

* K. Sadukas apsigyveno Rosario mieste ir tuojau gavo atitinkamą gerą darbą. Seniau jis dirbo Kordobos garsiojoje Angelini siuvykloje. Vedybos buvo Rosario mieste, šv. Kazimiero lietuvių bažnyčioje.

BUENOS AIRES

* V. ir K. Naruševičiai iš Villa Lugano persikėlė gyventi į savo namus Florencio Varela mieste.

* Jonas Sereika, išdirbęs virš 30 metų „Chevrolet“ automobilų fabrike ir gavęs sidabro ir aukso medalius už pasižymėjimą darbe, laukdamas pensijos, pasitraukė iš darbo.

* Antonija U. Sereikiene su anūku, išbuvusi daugiau kaip mėnesį pas savo dukterį Corrientes mieste, grįžo atgal į Bs. Aires.

* Sofija M. Darkienė dėl ligos nutraukė darbą ir gydosi savo namuose.

* Jonas Urbonas jau pustrėčių metų guli Muniz ligoninėje ir serga džiova. Jis yra 5-toje salėje, 66-je lovoje.

* Andrius Barišauskas guli Muniz ligoninėje, 34 salėje, 21 lovoje. Nors serga jau antri metai, bet tikisi greitai grįžti namo.

TEMPERLEY

DARO PAŽANGA

Juozas Davidonis, buvęs didelės firmos - fabriko viršininkas Bs. Aires, dabar persikėlė į Eva Peron miestą, į vieną prancūzų medžio išdirbimo firmą, kaip to fabriko atsakomingas vedėjas.

Reikia dar pažymėti, kad Juozas turi ten M. Gonet gražius mūrinius namus, o jo tė-

* V. ir J. Jasevičiai vėl persikėlė gyventi į Saladillo rajoną, nes nusipirko namus Tupungato ir Serrano gatvių sankryžoje.

* Iškilmingas Funeral už a. a. brangios atminties draugą Joną Navickį įvyks š. m. gegužės 28 d. 9 val. Lietuvių šv. Kazimiero parapijos bažnyčioje, Rosario. Visus gimines ir pažįstamus dalyvauti kviečia

Placida ir Jonas Šimkai.

A. + A.

* *Domininkas Karaliukas*, peržengęs 70-tuosius metus mirė kovo 20 d. Villa Diamante. Velionis buvo gimęs Lietuvoje, Vidžiūnų kaime, Kupiškio parap., Panevėžio apskr. Į Argentina atvyko 1909 m. ir beveik visą laiką dirbo Quilmes ir Palermo alaus dirbtuvėse. Susilpnėjęs sveikatai, gyveno fabriko teikiama pagalba, nes žmona jau senai buvo mirusi, artimųjų taip pat neturėjo. Onos Laurikienės rūpesčiu bei išlaidomis buvo palaidotas sekančią dieną Sarandi kapinėse.

* *Ona Pečkaitienė* po sunkios operacijos mirė balandžio 16 d. Palaidota Sarandi kapinėse ba-

landžio 17 d. Buvo kilusi nuo Šiaulių. Gyveno La Rioja, 4 de Junio.

* Gegužės mėn. 25 d. 9 val. Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje bus gedulingos pamaldos už a. a. Mariją ir Leopoldą Daugirdus. Užprašo visus gimines ir pažįstamus Juozas Daugirdas.

* Gegužės 29 d. 10,30 val. Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje bus iškilmingos pamaldos už a. a. Kazimierą Žaliauską. Šv. Mišias užprašė žmona ir sūnus, kviesdami visus gimines ir pažįstamus atvykti į pamaldas.

PAJIEŠKOJIMAS

Jonas Zaruskas, gyvenęs calle 9, nr. 511, Villa Sastre, Tem-

perley pajieško savo sesers Bronės Zaruskytės Mockūnienės, gyvenančios Australijoje. Jos paskutinis adresas buvo: 32 Barivell Ave, Gaiway Gardens, S. A. Australija. Žinantieji apie minėtąjį asmenį prašomi pranešti Jonui Zaruskui arba „Laiko“ administracijai.

Jieškomas dalininkas (socio) su kapitalu, kuris siektų 20.000 — 30.000 pezų organizuojamai naujai duonos kepyklai - krautuvei pastatyti arti Bs. Aires. Kreiptis pas p. Gudelevičių „Laiko“ administracijai, Mendoza 2280, Avellaneda.

* *Jonas Narbutas* nuo reumatizmo išgulėjo 3 savaites lovoje. Sveikata jau gerėja ir greitai tikisi vėl grįžti prie savo specialybės.

* *Stasė Gvaldaitė* su vyru Mendik povestuvinei kelionei išvyko į Kordobos kalnus. Ten išbus apie mėnesį laiko.

* *Bronius Banys* Velykų šventės praleido Rosario mieste. Ten pabuvęs keletą dienų pas savo draugus, grįžo į Bs. Aires.

PARDUODAMAS NAMAS

labai geromis sąlygomis, kuris randasi nepaprastai gražioj vietoj su moderniškais įrengimais, Olmas g-vėje, nr. 72, Eva Peron mieste. Teirautis pas J. Nakutį, Perdriel 625, El Palomar, F. C. G. S. M.

PARDUODAMAS NAMAS

su jame įrengta krautuve c. Aconcagua 520, Banfielde. Didelis sklypas su medžiais. Teirautis pas VLADĄ VESELAUSKĄ

Nuoširdžiai dėkoju p. p. Pranui ir Aleksandrui Čepams už paukotą L. K. T. Muziejui vieną didelę vitriną.

A. Mikeliionienė
Muziejaus Vedėja

* *Aleksandra ir Petras Gendvilai* prie savo gyvenamo namo pastatė didelį mūrinį gyvenamą butą vedusiam sūniui.

* *Bronė Navikaitė* balandžio 17 d. savo artimųjų ir draugų tarpe atšventė gimtadienį. Svečių tarpe buvo P. Čerkauskas su dukterimi Elza, Klemensas Balčiūnas su Ponia, Rožė Sauciulytė su motina ir daug artimųjų Bronės draugų ir draugų.

* *Petras Pivariūnas* gavo pensiją.

* *Arnaldo Barsanti*, buvęs pasiuntinys Lietuvoje, nusipirko gražų namą Tronador gatvėje, nr. 2726, Bs. Aires miesto centre ir ten

persikėlė gyventi. Pona Barsanti dažnai lankosi lietuviškuose kultūrinuose rengimuose ir daug rodo simpatijų kenčiančiai Lietuvai.

* *Stasys Šimkus*, uolus „Laiko“ skaitytojas ir rėmėjas, išdirbęs virš 19 metų virtuvių fabrike Ferun, gavo pensiją. Jis turi nuosavus namus villa Carasa, kur gyvena taip pat ir išteklėjusi duktė. Žmona liko Lietuvoje, iš kurios paskutiniu laiku nesulaukia jokios žinios.

* *Adomas Vrubliauskas*, atvykęs iš Kordobos, Villa Maria džiovininkų sanatorijos į Muniz ligoninę Bs. Aires mieste dabar guli 35 salėje, 173 lovoje.

SIUVIMO AKADEMIJA

Profesora ONA BALNAITYTĖ,
c. Manuel Esteves 1129, Dock Sud.
Singer sistema.
Trečią pamoką pasisiūsi savo drabužį.

„LAIKO“ SPAUSTUVĖ
pigiai ir meniškai atspaudžia vizitines, vokus, propagandos lapelius, vestuvinius pakvietimus, Pirmos Komunijos paveikslėlius, įvairius komercinius blankus ir atlieka kitus spaudo darbus.

Kreiptis:
Mendoza 2280, Avellaneda,
Buenos Aires. T. E. 20-9027

GIUŽINIŲ IR ŪZUOLAIĐŲ DIRBTUVĖ-PARDUOTUVĖ

Parduodam medvilnė, vilnos, įvairios drobės, valizoms užvalkalai, gulimos kėdės ir turkiškos lovos. Taisomos minkštos kėdės.

Kainos prieinamos
Sav. Antanas Šalčiūnas
Juan B. Alberdi 925-31.
T. E. 60-2784.

PARSIDUODA NAMAS

Iš keturių kambarių su visais patogumais prie lietuviškos vaikų kolonijos Kordobos kalnuose, prie pat Calamuchita ežero. Sąlygos labai prieinamos — truputį pinigais ir bankine paskola. Teirautis „Laiko“ administracijoje.

SVARBESNIEJI ADRESAI

Lietuvos Pasiuntinybės adresas:
Rambla Rep. de Chile 1606 esq.
Larrañaga, Montevideo, Rep. C. del Uruguay.

* Montevideo Liet. Kat.

RADIO PUSVALANDIS
yra kiekvieną sekmadienį 8,30 val. ryto radio Solis bangomis (CX 44).

ELEKTRICISTAS

* PRECYZINĖ ELEKTROS TECHNKA

REMONTUOJAMA:

* ŠALDYTUVAI - HELADEROS.

* RAŠOMOSIOS.

* SKAIČIUOJAMOSIOS MAŠINOS ir

* VENTILIATORIAI.

Mėnesinis mokestis
DARBAS GARANTUOJAMAS

B. ASAKA

Dirbtuvė-taller: Butas:
MEXICO 766 MEXICO 950
T. E. 38 - 2950

* MINKŠTŲ KĖDŽIŲ DIRBTUVĖ
Sav. Mikellonis ir Gelbuda: Cosquin 5665, Villa Lugano.

Imprenta de „LAIKAS“
Mendoza 2280 * Avellaneda

LIETUVISKAS PENSIJONAS

c. 19, nr. 854, Miramar, F. C. G. R., netoli plažo, atidarytas visus metus. Nuo kovo 10 d. iki gruodžio 15 d. papiginta kaina.

Savininkas
JUOZAS VASILIAUSKAS

Moderniškų Baldų ir Sofų
FABRIKAS
E. JUOZAS LISAUSKAS
Garibaldi 752
(Dvi kvadros nuo ligininės)
Quilmes, F.C.N.G.R.

Fabrica de SILLAS Y TAPICERIA
Carpinteria en general
— DE —

JUAN JANUSIS
COCHABAMBA 1811 al 17
U. T. 652, Tablada 0110
Villa Scasso

INŽ. ANATOLIUS DIČIUS

Catamarca 126 Quilmes FCNGR

FABRIKAMS IR GYVENAMIEMS NAMAMS

Paruošia planus ir vykdo įrengimo darbus.

- * CENTRALINIS AŠILDYMAS (garo, vandens ar oro),
- * SANITARINIAI ĮRENGIMAI, VANDENS SIURBLIAI,
- * SKYSTOJO KURO IR GAZO DEGINTUVŲ INSTALACIJOS
- * VENTILIACIJA BEI DULKIŲ IŠTRAUKIMO SISTEMOS.

LIETUVIAMS 20% NUOLAIDA

su moderniu — elektrišku kopmlektu, fotografuojant sužiedotuves, vestuves, krikštynas, gimtadienius ir parengimus. Organizacijų veiklos nuotraukos spaudai — Veltui. Visi foto darbai ir filmų pardavimas.

L. Kančausko FOTO „REPORTER“,

c. Mendoza 2249, Avellaneda (prieš liet. bažnyčią)

T. E. 20-9027 nuo 16 iki 20 val.

ALBERTO E. TIMINSKAS

COCHERIA „MITRE“

Pasirūpina laidotuvėmis — veža liginius — daro keliones į tolimesnes vietas — nuomuoja automobilius vestuvėms ir krikštams.

B. Rivadavia 718 T. E. 22 - 2045 Piñeyro

ESTUDIO CONTABLE "LEX"

(Dir. LEONARDAS SRUOGA)

Casila de Correo No. 2265 — T. E. 69 - 8515
Buenos Aires.

- MOKESČIAI (Réditos, Ventas, Actividades Lucrativas, Aprendizaje ir kt.)
- BALANSAI.
- ĮMONIŲ ORGANIZAVIMAS.
- PATARIMAI administraciniais ir teisiniais reikalais.

NUOSAVYBIŲ ADMINISTRAVIMAS

JUANA DAILYDĖ, vedėja

SANTIAGO DEL ESTERO 286, p. 4, e. 4; T. E. 37-6435
Perka ir parduoda neužimtus namus. — Suteikia paskolas pagal namų, žemės ir statybų garantijas nuo 3 iki 15 metų už 9%.

KUR SUSITIKSIME SU PAŽĪSTAMAIŠ ?

KAVINĖJE „KAUNAS“

Šeštadieniais ir sekmadieniais galima gauti šaltų užkandžių. Kitomis dienomis duodami įvairūs užkandžiai. Paruošiama vakarienė vestuvėms, jaunavedžių išleistuvėms ir kitiems subuvimams iki 200 žmonių.

Sav. P. Vaitkevičius.

Brasil 800

4 de Junio

PARDUODAMAS NAMAS Kordobos kalnuose pirmos eilės turizmo zonoje. Namas turi 3 miegamuosius, didelę virtuvę, 2 sales, 2 vonias, šiltą ir šaltą vandenį. PARDUODAMAS visas arba pusė — priimamas PUSININKAS su labai mažu įmokėjimu. Kreiptis į JUOZĄ KONDRATĄ, c. Paraná 1724. OLIVOS.

BERISSO LIETUVIŲ UŽEIGA

VALGYKLA - RESTORANAS

Sav. Br. Baltušis ir Alf.

Žumbakis

c. Nueva York 4708, Berisso.

* OPTIKAS V. RASIŪNAS: Gral.

Mariano Acha 876, Morón: Sešt. 13-17 val. ir sekm. 13-16 val.

RADIO TECHNIKAS

V. RAMANAUSKAS

mokslus baigęs JAV-bėse.

Dirba naujus ir taiso visoktų rūšių radio aparatus. Duoda išsimokėjimui.

POLA 289, Buenos Aires

T. E. 64-4154

MAX GRIGA

RADIO TECHNIKAS

Daro ir taiso radio aparatus.

Paima ir pristato į namus pagal susitarimą, c. Japón 1687, Cerro, Montevideo.

LAIKRODŽIUS, ŽIEDUS IR KITAS

TOKIAS BRANGENYBES

taisau ir parduodu naujus.

NIKODEMAS LEIPUS

Cangallo 192, Temperley,

T. E. 243-4702

* MOTERŲ GROŽIO SALIONAS

IR KIRPYKLA „HENRY“.

Įvairusių madų šukavimas moderniausiomis priemonėmis. 20 metų praktika. Sav. Henrikas Lukaševičius:

Leandro N. Alem, 818, Banfielde.

* „PENSION LITUANA“, sav.

Juozas Palšis: Villa Rumipal, Córdoba, Dpto. Calamuchita. Prie žavingo kalnų ežero. (Lago Embalse). Lietuviški valgiai, mandagus patarnavimas. Pragyvenimas dienai tik \$ 19, —

* CONDOR HOTEL, Villa Rumipal,

frente al Balneario del Embalse del Rio III (Sierras de Cordoba) Sav. Paulauskas ir Degulis.

Lietuviški valgiai. Pragyvenimas dienai tik \$ 19.

* „LIETUVA“ Sav. V. Nalivaika.

Dėl informacijų kreiptis: Turismo Agencia, Florida 165 (Galeria Güemes), escritorío 529, p. 5. T. E. 33 - 9584.

* ALF. DEGULIO ir K. PAULAUSKO

lietuviškas restoranas su lietuviškais valgiais ypa Paseo Colón 449, Buenos Aires. Didelis valgių pasirinkimas, mandagus aptarnavimas. Aptarnauja patys šeimininkai.

* „ZEMAITIJA“. Islas del Ibi-suy.

Sav. J. ir A. Burokal.

DĒMESIO JAUNIMUI!

Lituanistikos dalykai Aušros Vartų mokykloje, Brasil 835, Avellaneda yra dėstomi kasdien 5 val. ir šeštadieniais 4 val. popiet. Beto nuo gegužės 7 d. prsidės ten pat ir tautinių šokių pamokos, „Birutės“ Dr-jos vadovybėje.

BUS SVETIMŠALIŲ EISENA IR PAMALDOS

Pereitais metais su dideliu pasisekimu praėjo svetimšalių gyvenančių Argentinoje, eiseną, kurioje lietuviai ypatingai gražiai pasirodė. Ir šiais metais pramatoma tokia eiseną gegužės sekmadienį, tai yra per Sekmines — gegužės 29 d. Iškilmingos pamaldos 6 val. vakaro įvyks naujame uoste (Puerto Nuevo) arba Buenos Aires katedroje. Mišių metu bus bendrai giedama Missa de Angelis (Angelių mišios). Pramatoma, kad pamaldas laikys Šv. Tėvo atstovas Argentinoje ar vienas iš vyskupų. Lietuviams ir šiais metais tinkamai pasirodė ir kuo gausiausiai dalyvauti. Smulkiau ir tiksliau bus pranešta vėliau.

BIRUTĖS JAUNŲJŲ SAMBŪRIO SUEIGA

Birutės Dr-ja maloniai kviečia jaunimą atvykti į Aušros Vartų lietuvių parapijos skaityklą gegužės 7 d., šeštadienį, 4 val. popiet išrašyti į Birutės Jaunųjų Sambūrį. Tą dieną bus pirmoji tautinių šokių repeticija ir sudaryta vaidintojų grupė. Tautiniai šokiai mokys p-lė Olga Čekanauskaitė ir p-lė Eugenija Čikštaitė, p. A. Mikeliūnienės vadovybėje.

* Gegužės 13 d. yra Nekalčiausios Marijos Širdies, Lietuvių tautos Karalienės šventę, kurią, 1951 m., Lietuvos vyskupas paskyrė, paaukodami Lietuvą ir viso pasaulio lietuvius Nekalčiausiai Marijos Širdžiai.

* Š. m. balandžio 17 d., po lietuviškų pamaldų, Aušros Vartų lietuvių parapijos patalpose įvyko lietuvių mokytojų pasitarimas. Pasitarimui vadovavo kun. dr. A. Kleiva, MIC, kuriame buvo aptarti einamieji Argentinos lietuviškosios kolonijos reikalai. Ypatingai buvo paliestas šeštadieninių mokyklų klausimas, mokytojų sąjungos kūrimo reikalas ir bendra programa šeštadieninėse mokyklose. Šiems reikalams tvarkyti buvo paskirtas p. J. Vedegys. Tikimasi, kad šeštadieninių mokyklų tinklas greitai išsiplės visoje Argentinoje.

AUŠROS VARTŲ MOKYKLA PRADEJO MOKSLO METUS

Prie Aušros Vartų lietuvių parapijos veikianči mokykla balandžio mėn. 1 d. pradėjo naujus mokslo metus. Šiais metais joje užsiregistravo 360 mokinių, tarp kurių yra 33 lietuviai. Pirmame žemesniajame skyriuje mokosi: J. Deveikis, V. Vaičius, J. Baranauskaitė, S. Blumbergaitė, augštesniajame: P. Blumbergas, J. Vaičius, G. Baranauskaitė. Antrame skyriuje yra: R. Burokas, R. Deveikis, B. Marenholcaitė, O. Pajaujytė. Trečiame skyriuje: A. Deveikytė, O. Našlė.

ARGENTINOS LIETUVIŲ PREKYBININKŲ IR PRAMONININKŲ SĄJUNGOS pirmasis šių metų

VERMUTAS — LUNCH

Įvyks 1955 m. Gegužės (Mayo) mėn. 14 dieną, šeštadienį, 8 val. vakaro Lietuvių Salėje, Brasil 835, Avellaneda. Vermuto metu įdomi ir įvairi meninė programa. Po vermuto šokiai su orkestru. Dalyvavimas su pakvietais, kuriuos galima gauti pas Sąjungos Valdybos narius.

Visus maloniai kviečia

ALPPS Valdyba.

NAUJI „LAIKO“ RĖMĖJAI

Po \$ 40. — J. Nakutis ir J. Vabalas
\$ 20. — P. Dičpetris.
Po \$ 10. — W. Balutovič, S. Glemža, P. Griškevičius, O. Laurikienė, E. Marcinkevičius, K. Marcinkevičius, J. Stundžia.

AUKOS VARGONAMS

\$ 1000. — Parapijos choras „Madre de la Misericordia“ — Vargonų garbės fundatorius.

Po \$ 100. — V. Degulienė, J. Nakutis, P. Šeima.
\$ 30 Valeria Dičpetrienė.
\$ 15. — O. P.

AUKOS MUZIEJUI

L. K. T. Muziejui aukojo šie asmenys:

Emilija Čekanauskienė — \$ 500,
Marija Eidukonytė — \$ 100,
Julius Aleksandravičius — \$ 100,
ir A. Drouilly — \$ 50.

Seselės Kazimierietės padovanavo gražių margučių, Stasys Majauskas L. pašto ženklų, Monika Spirkiene austa kaklaraištį ir Ignas Jorkis ratelį iš Lietuvos.

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkoja L. K. T. Muziejaus Vadovybė.

A. Mikeliūnienė,
Muziejaus Vedėja

Svečiai moloniai nuteikti gražiu parengimu skirstėsi namo, dėkingi rengėjams už gražias vaišes.

ISPŪDINGAS RELIGINIS KONCERTAS

Po didelės pertraukos, š. m. balandžio 17 d., Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje, Avellanedoje įvyko vertas didelio dėmesio religinis koncertas. Jis buvo suruoštas sąryšyje su įsigytais naujais vargonėliais, apmokėti dar likusias skolas. Programoje dalyvavo Aušros Vartų „Madre de la Misericordia“ choras, diriguojamas kun. Vito Šimansio, MIC, solistai, smuikas, organistas.

Pirmoje dalyje žymus muzikas Antonio Scardino, Venecijos šv. Morkaus katedros vargonininkas, vargonais išpildė P. S. Lichius „Marcha nupcial“ ir C. Martini „Gavota-in Fa“. Akompanuojant minėtam muzikui violinistas prof. D. Gorgatti pagrojo smuika Veracini „Largo“. Ypatingai gražiai pasirodė Aušros Vartų „Madre de la Misericordia“ choras, diriguojamas kun. V. Šimansio. Choras išpildė G. F. Haendelio „Voz de victoria“ ir „Benedictus“ — L. Beethoven. Dalyvavo baritonas Jose Puglisi, Abel Dallopa ir radijo „El Mundo“ solistas tenoras Juan Carlos Malatesta. Pirmąją dalį užbaigė „Madre de la Misericordia“ choras C. Grassi himnu „Regina coeli laetare“.

Antroje dalyje iškilo solistės Mabel Manzotti ir Laura Puglisi.

Mums, lietuviams, ypatingai buvo svarbi trečioji koncerto dalis, nes joje, gal pirmą kartą dalyvaujant tokiai gausiai lietuviškai publikai pasirodė mūsų lietuviškosios kolonijos pasididžiavimas — jauna dainininkė Lucija Paluilionytė. Nors buvo jaučiama baimė ir vienas kitas trūkumas, bet ši jaunoji dainininkė, švelnus sopranas, duoda daug gražių vilčių Argentinoje gyvenantiems lietuviams. Linkime mūsų solistei, apie kurią gražiai atsiliepė ir argentiniečiai, lavintis muzikoje, kad klausytojų įdėtos viltys visiškai realizuotųsi netolimoje ateityje.

Paskutinėje dalyje, suteikiant dalyvavusiems palaiminimą šv. šv. Sakramentu, buvo išpildyta G. Massey „O Salutaris Hostia“, W. Mozarto „Ave Verum“, Ch. Gounod „Tantum ergo“ ir G. F. Haendelio „Alleluia“. Visus minėtus dalykus puikiai išpildė „Madre de la Misericordia“ choras, kuris dar neseniai susirganizavęs, jau pajėgia gan vykusiai išpildyti net didžiųjų muzikų kūrinius. Koncertas baigėsi P. S. Lichius „Marche final“.

Buvo gražūs atsiliepimai apie minėtą koncertą ir publika tikisi, kad ateityje dažniau bus surengti panašūs dalykai su gausesniu įsijungimu ir lietuviškų meno pajėgų.

A. Pavasaris.

PRANEŠIMAS

Radio Valandėlės „Lietuvos Aidai“ 8 metų sukakties minėjimas dėl blogo oro balandžio 23 d. neįvyko. Nukeltas į gegužės 28 d.

„EL TIEMPO“ Semanario Lituano
Mendoza 2280, Avellaneda, Bs. As.; T.E. 20-9027

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 485984

Redaguoja Red. Kolegija. Red. Antanas Kleiva. Rankraščiai taisomi Redakcijos nuožiūra, nesunaudoti — gražinami tik autoriams prašant. KAINA: Argentinoje metams \$ 30.—, pusm. \$ 17.—, vienas nr. \$ 1.50. Urugvajuje met. 5 ur. p. Kitur — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

VIII METAI Nr. 139

I DE MAYO

ELENOS GASEVIČIENĖS SUKAKTUVĖS

Daug lietuviškai kolonijai nusipelnę asmenys p. p. Elena ir Kazimieras Gasevičiai, š. m. balandžio 17 d. surengė dideles vaišes — asado savo viloje, 29 km. nuo Bs. Aires, važiuojant į Eva Peron miestą, kuriose dalyvavo daug žymių žmonių iš Bs. Aires ir provincijų. Vaišės buvo surengtos 60 metų sukakties proga Ponaii Elenai Gasevičienei. Jose tarp kitų dalyvavo Emilija Čekanauskienė, Jonas Čekanauskas su Ponia, p. Lesniauskas su Ponia, p. Valentinas su dukra, A. L. Balso redaktorius K. Norkus, „Laiko“ redaktorius kun. dr. A. Kleiva, MIC, p. J. Čikštąs su Ponia, p. Malela su Ponia ir daug kitų žymių svečių. Susirinkusiųjų vardu sveikinimo žodį tarė „Laiko“ redakt. kun. A. Kleiva ir A. L. Balso red. K. Norkus. Buvo sugiedota „Ilgiausių metų“ ir pasidžiaugta p. p. Gasevičių laimėjimais ir vaisingumu.

Elena ir Kazimieras Gasevičiai yra dideli jaunimo globėjai. Jų viloje dažnai atostogaudavo mūsų skautai, lietuviškasis jaunimas; jie nuoširdžiai priima kiekvieną, kuris tik atvažiuoja praleisti karštą dieną jų viloje. Vila apsupta gražių sodų, kurį išaugino pats p. Kazimieras. Prie vilos yra didelis maudymosi baseinas ir kiti patogumai atvažiuojantiems praleisti vasaros dieną. Ponai Gasevičiai užaugino 3 dukteris: Janę ir Ireną, kurios jau ištekėjusios ir Luciją, kuri gražiai tarnavo vašių metu. Ponai Gasevičiai turi puikų namą Bs. Aires mieste ir pasižymi nuoširdumu ir dideliu darbštumu.

Linkime sukaktuviniškai p. E. Gasevičienei sulaukti dar ilgo amžiaus ir tai šeimai klestėti, dirbant lietuvišką darbą dar ilgus metus.

Dalyvis

PADEKA

N. Katinui už padovanotas „Laiko“ knygynui vertingas knygas: „Antanas Baranauskas“, „Ponas Tadas“ ir „Sielos balsai“ nuoširdžiai dėkoja
Knygyno Vedėjas

* Jadvyga Benkuskaitė ir Juozas Kazlauskai gegužės 14 d. švenčia moterystės 25 metų sukaktį. Ta proga jie yra užsiprašę šv. Mišias už mirusius Kazlauskų ir Benkuskų šeimų narius, o po Mišių bus suteiktas specialus sukaktuviniškams palaiminimas. Šv. Mišios bus ge-

gužės 14 d. 8 val. Aušros Vartų bažnyčioje. Kviečiami visi p. p. Kazlauskų giminės ir pažįstami.

PADEKA

A. L. B. Avellanedos Apylinkė nuoširdžiai dėkoja visiems atsilankiusiems į kun. Pr. Garšvos ir kun. dr. Pr. Brazio sutiktuves, prisidėjusiems prie meninės programos paruošimo, bei pačių vaišių parengimo. Didelė padėka priklauso muz. V. Rymavičiui už meninės programos paruošimą, solistams: p-lėi A. Žekytėi ir p. A. Slančiauskui, pianistei p-lėi E. Čikštaitėi už gražų pasirodymą su meniniais gabumais, seimininkams: ponioms M. Sturevičienei, O. Lipinskienei, D. Šabūnaitei, U. Šlaikienėi, O. Kniežaitėi, M. Santarienei už puikų valgių paruošimą, paneleis M. Sturevičutei, N. Povilonytei, A. ir N. Dulytėms, birutietėms, už gražų patarnavimą prie stalų, Seselėms Kazimierietėms už paruošimą gėlių bei visiems kitiems, kurie tik kokiu nors būdu prisidėjo prie vaišių pasisekimo. Nuoširdus ačiū!

A. L. B. Avellanedos Apylinkės Valdyba

AUKOS MUZIEJUI

Ona Šeškutė padovanavo L. K. T. Muziejui:

1. S. Tamosziaus a Kempis — Apie Sekimą Christusa Pona, išleista Wilniuje, 1828 m.
2. Kun. Mikola Smolskis — Uwogos apie išmanimu duszios, išleista Wilniuj 1825 m.
3. Wiszu metu, Giwenimaj Szwentuju, išleista Wilniuj 1859 m.
4. Pokilis szwentuju — Wilniuje 1860 m.
5. Wadovas i dangu ir meditacijos. Kun. Jeronimas Raczkaukskis — Wilniuje, 1861 m.
6. Raktas ing dangu — Wilniuje 1863 m.
7. Stebuklai Dievo — K. G. Ragnola, Wilniuje 1876 m.
8. Sventa musų Viešpaties Jėzaus Kristaus Evangelija ir Apaštalų darbai, kun. Skvireckas, Kaune 1906 m.

Muziejaus Vadovybė nuoširdžiai dėkoja už vertingas dovanas.

* Kun. dr. Pr. Brazys, paviešėjęs Aušros Vartų lietuvių parapijoje, išvyko į Rosario miestą eiti klebono ir namo viršininko pareigų šv. Kazimiero lietuvių parapijoje.

* Kun. J. Margis, MIC su p. Stulpinu balandžio 25 d. išvyko į Villa del Dique, į p. p. Stankūnų padovanotą vilą. Norima galutinai baigti naująją statybą, kad ateinančiais metais galėtų vasaros stovykla pasinaudoti visi, kurie tik norės praleisti atostogas gražioje ir sveikoje Kordobos kalnų gamtoje ir lietuviškoje dvasioje.

* Ona Kniežaitė, didelė Aušros Vartų lietuvių parapijoje geradarė, išvyko į Rosario miestą ir dirbs kaip seimininkė lietuvių parapijoje.

* Pranas Pauza, Vincas Šulcas ir Petras Zienius, ilgą laiką išbuve pietų ašigalyje prie banginių gaudymo, atvyko neribotam laikui į Bs. Aires.

DIDINGAS MOTINOS DIENOS MINĖJIMAS

Lietuvių Katalikų Mergaičių ir Moterų Dr-ja „BIRUTĖ“,
š. m. gegužės 8 d., sekmadienį, 17 val., Lietuvių Salėje,
Brasil 835, Avellaneda, rengia

Motinos Dienos Minėjimą.

Programoj:

Veikalas „VAIDLOS SURAMINIMAS“, dainos, linksmos komedijos ir tautiniai šokiai. Programą atlieka su dideliu pasisekimu atšventusios Vasario šešioliktoją stovyklavusios mergaitės Villa del Diquėje. Programai vadovauja Seselės Kazimierietės.

Po programos šokiai.

Kviečiami visi pagerbti mūsų motinas, atsilankant į šį minėjimą!

BIRUTES DR-JOS VALDYBA